

Yemenitiske børn får håndbog i fysisk økonomi, BRIKS og den Nye Silkevej

24. okt., 2016 – Yemenitterne viser endnu engang deres legendariske evne til at hæve sig op over den barbarisme, som den saudiske aggression, støttet af Obama og briterne, udsætter dem for, ved at sætte kursen mod en lysere fremtid for deres nation og kommende generation. På samme tidspunkt, som BRIKS-topmødet fandt sted den 16. okt., og mens det amerikansk/britisk-støttede, barbariske bombardement fortsætter, sammenkaldte Yemens Kontor for Koordinering med BRIKS (YOBC) til et møde i hovedstaden Sana'a med ledere af Shawtab Foundation, et yemenitisk institut for beskyttelse af børn imod vold (<http://svc-ye.org/en/>), for at diskutere projektet om at sammensætte en håndbog for børn på basis af principperne for fysisk økonomi, BRIKS' nye paradigme for tankegang og den kinesiske Nye Silkevejs win-win-koncept. I mødet deltog også fr. Lamia El-Aryani, generalsekretær for Yemens Øverste Råd for Barndom og Moderskab, et yemenitisk regeringsorgan med forbindelse til 14 ministre og funktioner direkte under premierministeren. Dette projekts aspekt om »fysisk økonomi« kommer fra de koncepter for fysisk videnskab, som de er blevet forklaret af økonomen Lyndon LaRouche og beskrevet i *Executive Intelligence Reviews Specialrapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«* (i særdeleshed Del II, der handler om »Målestokke for Fremskridt«). YOBC har rettighederne til at udgive *EIR's* Specialrapport og havde afholdt ugentlige, offentlige læsninger af rapporten, hvor regeringsministre, tænketanke og NGO'er deltog, og som fik vidtstrakt dækning i de yemenitiske medier. (Rapporten findes i arabisk oversættelse)

YOBC-formand, Fouad Al-Ghaffari, udstedte en erklæring i

anledningen og sagde:

»Håndbogen vil give de yemenitiske børn en særlig stemme, som er i harmoni med børnenes rettigheder i BRIKS-nationerne, gennem retten til at få den nødvendige viden og retten til at deltage, baseret på den Internationale Børnekonvention af 1992, UNICEF's Uddannelse 2030 Rammeplan for Handling. Det er ligeledes en respons til det krav, som Schiller Instituttets præsident og 'Silkevejs-lady', fr. Helga Zepp-LaRouche, har fremsat, om at stoppe de voldelige videospil, der fremprovokerer voldelig adfærd blandt den unge generation. Denne håndbog vil gøre det muligt for vore børn at bære ansvaret for missionen med at bygge den Nye Silkevej som en model for global udvikling, og i overensstemmelse med vedtagelsen i FN's Udviklingsprogram af Kinas [udviklingsprogram], som kriterie for bæredygtig udvikling frem til år 2030. Som en del af Kontoret for Koordinering med BRIKS' overvågning af BRIKS-topmødet 2016, hvor fokus er på etableringen af et finansielt system og et banksystem til infrastruktur og anden menneskelig udvikling, ønsker Kontoret at opfordre alle berørte parter til at bevilge en del af de finansielle resurser til programmerne for børns uddannelse og udvikling, fordi børnene er bærerne af de potentielle og fremtidige projekter til deres nations opbygning, baseret på et statsligt kreditsystem.«

Fr. Lamia El-Eryani er generalsekretær for regeringens Rådet for Barndom og Moderskab i Yemen, samt formand. Fr. El-Eryani opslog følgende erklæring på sin Facebook-side den 16. oktober:

»Samtidig med BRIKS' 8. Topmøde, som vil blive afholdt her til morgen i Goa, Indien, blev der afholdt et møde mellem Shawtab Foundation og Kontoret for Koordinering med BRIKS, med det formål at introducere Kontorets idé om 'Perleprojektet'. Mødet handlede om spørgsmålet om lanceringen af 'Yemenitiske børneledere for BRIKS', som vil være under Shawtab Foundations paraply og blive sponsoreret af det Øverste Råd for Barndom og

Modeskab, i samarbejde med Kontoret for Koordinering med BRIKS. Kontoret for Yemenitiske Børneledere for Koordinering med BRIKS vil sammensætte et særligt program, baseret på BRIKS' økonomiske paradigmes solide principper, i en yemenitisk sammenhæng, på en måde, der vil skabe en særlig stemme for Yemens børn, der er i overensstemmelse med den Internationale Børnekonvention for børns rettigheder, og med principperne i UNICEF's Uddannelse 2030 Rammeplan for Handling. Vi ønsker Yemens børn tillykke! Vi ønsker de tre partnere i dette betydningsfulde og seriøse initiativ tillykke!«

☒ *»Perleprojektet« har taget navn efter Helga Zepp-LaRouches løfte om at gøre Yemen til en smuk perle i den Nye Silkevejs perlekæde, som deltagerne fremførte i en resolution ved Schiller Instituttets Berlin-konference, 25.-26- juni, 2016.*

Yemens hovedstad, Sana'a.

Titelfoto:

Fouad al-Ghaffari oplæser YOBC's hensigtserklæring for sit arbejde for at udbrede kendskabet til EIR-rapporten, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, BRIKS samt fysisk økonomi i Yemen, i videoen, »At konfrontere aggressoren med håb for fremtiden«, (engelsk), herunder følgende punkt om en håndbog for børn:

»- At underskrive en særlig protokol med Kontoret for Koordination med ikke-statslige organisationer (NGO'er) for Børneforsorg med det formål at udarbejde og udgive en Håndbog for Børn om Den Nye Silkevejs-rapport.«

»Lad os bygge det Eurasiske Tog for Fred imod truslen om en Ny Verdenskrig«

Erklæring af Helga Zepp-LaRouche og Jacques Cheminade, 21. oktober, 2016

Som patrioter og verdensborgere i traditionen efter de Gaulles og Adenauers Fædrelandenes og projekternes Europa, appellerer vi til vore regeringer om omgående at tilslutte sig disse fremvoksende magters indsats, og at kræve af USA og Storbritannien, at de begraver Imperiets stridsøkse.

Vi bør omgående positivt respondere til tre store projekter, der foreslås, og som alle befinder sig inden for vor rækkevidde og direkte vedrører vore nationale interesser:

(På sidelinjen af Schiller Instituttets konference i Essen, Tyskland, den 21. oktober, 2016, om de fremtidsudsigter for Europa, som Kinas politik for den Nye Silkevej tilbyder, udstedte Helga Zepp-LaRouche, præsident for Schiller Instituttet, og Jacques Cheminade, fransk præsidentkandidat, følgende erklæring:)

På intet tidspunkt siden 1945 har verden været så tæt på en ny verdenskrig, der i dag ville blive en atomkrig. Men samtidig har mulighederne for at grundlægge en ny verdensorden for fred og udvikling imidlertid aldrig været så store.

Faren for krig kommer fra et forsøg fra de vestlige magters side på, for enhver pris at opretholde deres eneherredømme over verden, på trods af den kendsgerning, at de ikke har andet at tilbyde end krige og finansiel udplyndring. Det store

håb kommer fra en fremvoksende gruppe af lande, Rusland, Kina, Indien og BRIKS, der kæmper for en verden, hvor alle har ret til fremskridt gennem udvikling inden for videnskab, avanceret teknologi og industri; en verden med fred og stabilitet, baseret på organisationen for international lov, der voksede frem af sejren over nazismen, og som er inkorporeret i FN's Charter.

Det eneste alternativ til politikken med Washington-konsensus, der har ført os frem til den nuværende krise, er Kinas forslag om projektet for den Nye Silkevej, som en politik for fred og samarbejde i hele verden. Dette projekt, som allerede er en realitet for de 70 lande, der er med i det, er det største projekt for industriel, økonomisk genrejsning, der nogen har eksisteret på planeten, og som mobiliserer tæt ved \$1 billion til videnskabelig forskning og store infrastrukturprojekter i Eurasien, Latinamerika og Afrika.

Som patrioter og verdensborgere i traditionen efter de Gaulles og Adenauers Fædrelandenes og projekternes Europa, appellerer vi til vore regeringer om omgående at tilslutte sig disse fremvoksende magters indsats, og at kræve af USA og Storbritannien, at de begraver Imperiets stridsøkse.

Vi bør omgående positivt respondere til tre store projekter, der foreslås, og som alle befinder sig inden for vor rækkevidde og direkte vedrører vore nationale interesser:

1. Frankrig og Tyskland må, sammen med Kina, påbegynde konstruktionen af Silkevejens godstog for fremtiden, der kommer fra Kina og forgrener sig ud til forskellige lande i Europa. Der eksisterer allerede konvojer, men de har store vanskeligheder med at krydse alle grænser. Vi må nu forudse et Silkevejstog, der kører i et eurasisk kontinent, der 30 år frem i tiden vil være lige så udviklet, som Kina er i dag. Denne jernbanelinje, der kører på enkeltstandard-enhedsspor, og som møder minimale grænsekontroller, må, i traditionen efter

Lincolns Transkontinentale Jernbane og den Transsibiriske Jernbane, være en trans-eurasisk jernbane, bygget af Fædrelandenes og projekternes Europa. Det vil blive nødvendigt, at Kina, Rusland og alle de andre lande, som toget kører igennem, indgår en aftale.

2. Frankrig og Tyskland må respondere til Kinas og Ruslands indsats for at bringe de mellemøstlige ødelæggelseskrige, der er anstiftet af de vestlige magter, til en afslutning, og for at påbegynde genopbygningen. Denne politik er ikke alene den eneste, humane respons til ikke alene den forfatning, disse lande befinder sig i, men også til den stadigt voksende strøm af immigranter til vore lande.
3. Frankrig og Tyskland må arbejde hen imod store fællesprojekter med Kina og Afrika. En fælles rammeaftale til dette formål blev allerede underskrevet af Frankrig og Kina den 30. juni, 2015. Prioriteringen må være infrastrukturprojekter i stor skala: dæmninger, jernbaner og energi, inklusive kernekraft.

Når de vestlige eliter ikke har nogen anden politik end den, at gennemtvinge brutale nedskæringer over befolkninger for at redde en finansverden, der har været død siden krisen i 2008; når den eneste måde, hvorpå vesten kan opretholde sit eneherredømme, er gennem deployering eller tolerance af blodige nazister i Ukraine og grusomme jihadister i Mellemøsten, kan vi med Kina klart sige, at, dersom Vesten ønsker at bevare Himlens mandat til at regere, må den forandre sig.

Download (PDF, Unknown)

Foto: Tysklands Conrad Adenauer og Frankrigs Charles de Gaulle mødes i Paris i september, 1963.

Putin i Valdai: Ny verdensorden, 'der gør økonomisk og teknologisk fremskridt tilgængeligt for alle'

Leder fra LaRouchePAC, 27. oktober, 2016 – Den russiske præsident Vladimir Putin leverede i dag afslutningstalen ved Valdai Internationale Diskussionsklub i Sotji, Rusland, hvor han præsenterede både en indsigtfuld fordømmelse af den kollapsende, transatlantiske orden, og også en bevægende vision om den fremtid, som det er presserende, at hele menneskeheden opbygger. Hans bemærkninger tog udgangspunkt i – og videreudviklede – de centrale ideer fra topmødet for G20-nationer den 4. – 5. september, 2016, i Hangzhou, Kina; de gav, sine steder, udtryk for de samme ideer, som den mexicanske præsident José López Portillo præsenterede i sin historiske tale til FN's generalforsamling i 1982 (der var meget stærkt influeret af hans udvekslinger med Lyndon LaRouche); og de gjorde det i øvrigt klart, hvorfor temaet på dette års møde i Valdai-klubben, med rette, lød, [»Udviklingen af fremtiden: At udforme morgendagens verden«](#).

I sin tale forklarede Putin, at den transatlantiske økonomi befinder sig i en »systemisk krises« kvælergreb, der driver verden til krig, og at en totalt ny fremgangsmåde kræves for at redde menneskeheden:

»Ødelæggelserne, i mammut-skala, kræver, at der udarbejdes et langfristet, omfattende program, en slags Marshallplan, for at genoplive det krigs- og konflikthærgede område. Rusland er helt bestemt villig til aktivt at gå med i disse teamindsatser.«

»Vi kan ikke sikre global stabilitet, med mindre vi sikrer globalt, økonomisk fremskridt. Det er af afgørende betydning at skabe betingelser for kreativt arbejde og økonomisk vækst i et tempo, der ville gøre en ende på opsplittningen af verden i permanente vindere og permanente tabere. Spillets regler bør i det mindste give udviklingslandene en chance for at indhente de lande, vi kender som udviklede økonomier (lande) ... [og] gøre frugterne af økonomisk vækst og teknologisk fremskridt tilgængelige for alle. Dette ville især gøre end ende på fattigdom, ét af nutidens værste problemer.«

Putin understregede Ruslands alliance med Kina for at bygge en sådan ny verdensorden: »Det er sådan, vi arrangerer den Eurasiske Økonomiske Unions arbejde og fører forhandlinger med vore partnere, især mht. koordination med projektet for det Nye Økonomiske Silkevejsbælte, som Kina er i færd med at gennemføre. Vi forventer, at det fremmer et vidtrækkende, eurasiske partnerskab, der er løfterigt mht. at udvikle sig til ét af de formative centre i et udstrakt, eurasiske integrationsområde ... Én af vore vigtige opgaver er at udvikle det menneskelige potentiale. Kun en verden, hvor der er rigelige muligheder for alle, med højtuddannede arbejdere, adgang til viden og en stort udbud af måder til at realisere deres potentiale, kan anses at være virkeligt fri.«

Putin erklærede, at *manglen* på en sådan politik for fremtiden er i færd med at ødelægge selve sjælen i den transatlantiske verden. »Der er en mangel på strategi og ideer for fremtiden ... Fremtiden er ikke fristende for dem [folket], men er skræmmende for dem ... Folk stemmer slet ikke sådan, som de officielle og respektable medier råder dem til, og heller ikke, som mainstream-partierne råder dem til.« Han fordømte en

amerikansk præsidentvalgkamp, der »simpelt hen overskrider alle grænser« mht. at diskutere substantielle, politiske spørgsmål.

Et potentielt nyttigt afbræk i denne triste affære kom i går i en tale af den republikanske kandidat Donald Trump i Charlotte, North Carolina, hvor han gav »ophævelsen af Glass-Steagall« skylden for finanskrisen i 2008, og dernæst erklærede, at »tiden er kommet til at indføre en Glass-Steagall for det 21. århundrede«. Lyndon LaRouche kommenterede, at vi på nuværende tidspunkt ikke kender arten af seriøsitet eller hensigt bag Trumps bemærkninger, men de har i det mindste lagt spørgsmålet frem på bordet, så man ikke kan undvige det. Hvorom alting er, så er det centrale, at den eneste, faktiske løsning på den systemiske krise, som Putin identificerede, er *LaRouches Fire Love, inklusive Glass-Steagall*. Og vi ved helt præcist, hvad vore intentioner er, og hvad, der må gøres – inklusive den omgående fjernelse af Obama fra embedet, som den eneste, effektive måde at stoppe Obama-Clinton-fremstødet for atomkrig med Rusland og Kina.

Foto: Vladimir Putin tog del i den afsluttende session på Valdai Internationale Diskussionsklubs 13. årlige møde, som i år valgte temaet 'Udviklingen af fremtiden: At udforme morgendagens verden'. 27. okt., 2016 [kremlin.ru]

Obama er færdig – Det eneste, han kan gøre, er at starte en verdenskrig

Leder fra LaRouchePAC, 23. oktober, 2016 – Søndag fremkom Kina med den samme mening, som LaRouche i månedsvis har fremført –

nemlig, at Obama er så afsløret og isoleret internationalt, at han er færdig politisk, men derfor også endnu mere farlig, idet hans eneste valgmulighed (bortset fra at træde tilbage) er at lancere en krig mod Rusland og Kina, en krig, som med sikkerhed ville betyde en atomar udslettelse af en stor del af menneskeslægten.

China Daily, som er det kinesiske lederskabs hovedmedie, havde søndag en leder om »sejladsfriheds«-provokationen fredag, hvor Obama og forsvarsminister Ash Carter sendte et krigsskib med styrede missiler gennem kinesiske vande, uden forudgående avis, i nærheden af Kinas Xisha-øer (Paraceløer) i det Sydkinesiske Hav. Lederartiklen bemærker, at Filippinerne, under deres modige nye præsident Duterte, har afvist Obamas krigspolitik til fordel for samarbejde om udvikling med Kina. Ved at deployere krigsskibet, fortsætter lederartiklen, og hermed overtræde både kinesisk og international lov, »siger Obama til verden, at USA hverken kan tolerere et fredfyldt Sydkinesisk Hav, eller et fredeligt og stabilt asiatiske Stillehavsområde. Da USA ikke længere kan finde en marionetballademager, er det rasende Washington nødsaget til selv at skabe en forstyrrelse.«

Alt imens Kina fokuserer på de strategiske fiaskoer af Obamas krigspolitik, så udgør det økonomiske kollaps, skabt af Obamas mislykkede politik med at yde Wall Street kunstig støtte, i stedet for at opbygge realøkonomien, den anden gren af Obamas, samt af hans klon Hillarys Clintons, uafvendelige politiske undergang. Administrationen forsøger hektisk at udsætte det vestlige finanssystems krak til efter valget, ved at ignorere Deutsche Banks død, opløsningen af det italienske banksystem, virkningen af Brexit-valget og den »smitteeffekt«, som disse og andre krisepunkter har på Wall Street- og Londonbankerne. Men, hvad der er mere ildevarslende, så arbejder Obama på at starte en krig, før han forlader embedet, eller endda før valgdagen den 9. november – en krig over Syrien, Ukraine eller muligvis Korea; og en hvilken som helst af disse muligheder

vil betyde krig med Rusland og Kina.

Krigens mål er ikke Ruslands eller Kinas mytiske »aggression«, men derimod det stik modsatte – nemlig den udviklingsproces, som allerede er sat i gang af Kina og Rusland, og som direkte bringer nationer i hele udviklingssektoren ind i et samarbejde omkring Kinas win-win Silkevejsudvikling, og som endda når helt ind i Europa, hvor det tilbyder de europiske nationer et alternativ til NATO's krige og deres økonomiers disintegration. For at fremme denne samarbejdsproces afholdt Schiller Instituttet i sidste weekend to konferencer, én i **Essen, Tyskland**, og én i Lyon, Frankrig. Formålet med de to konferencer, der begge adresseredes af Schiller Instituttets stifter, Helga Zepp-LaRouche, er at bringe Tyskland og Frankrig tilbage til de Gaulle/Adenauer-traditionen, gennem samarbejde med Rusland og Kina. Essen og Lyon er europæiske hovedpunkter på Kinas Silkevejs-jernbanelinjer, som nu tjener til at udvide øst-vest handel og samarbejde. Konferencen bød på talere fra Kina, Mellemøsten og Europa, inklusive repræsentanter for institutioner fra industri, videnskab og ingeniørvidenskab, omhandlende det presserende behov for globalt samarbejde for at genrejse Europas og verdens økonomi. Kinesiske sange og Schuberts Lieder, der begge blev sunget af en kinesisk bel canto-sanger, og begge akkompagneret af klassiske, kinesiske instrumenter, anslog tonen for udveksling af kultur gennem Silkevejsprocessen.

Den samme proces finder sted i Manhattan, gennem Lyndon LaRouches Manhattan-projekt, som bringer nationer sammen for sammen at konfrontere den verdenshistoriske opgave, som menneskeheden i dag står overfor – enten et samarbejde om at opbygge verden og knuse terroristsvøben, eller også et fald ned i global krig under Jordens aspirerende, nye imperieherrer. Obama og hans controllers er svage og afslørede – tiden er inde til at skubbe dem ud.

Foto: Krigsskibet USS Momsen, med styrede missiler, på afstand, det Sydkinesiske Hav, juli 2016. (Foto: Den

BRIKS-lande er 'Gode venner, brødre og partnere': En institution at være stolt af, siger grupperingens ledere

16. okt., 2016 – På trods af bestræbelser på at portrættere BRIKS-grupperingen som »død« eller »uden betydning«, så demonstrerede det netop afsluttede, 8. BRIKS-topmøde i Goa, Indien, det præcist modsatte: BRIKS eksisterer som en institution, og på trods af omvæltninger i verdensøkonomien og britisk, geopolitisk intrigeren, har disse nationer konsolideret deres plads som »en indflydelsesrig stemme på verdensscenen«, som det udtrykkes i slutkommunikatet, Goa-erklæringen. Den fuldt fungerende Nye Udviklingsbank, som vil øge udlånene til \$2,5 mia. til næste år efter det første, succesfulde års operationer, er bevis på BRIKS' institutionelle karakter.

Den kinesiske præsident Xi Jinping understregede denne pointe med sine bemærkninger til BRIKS Erhvervsrådet, der mødtes i går. Den globale økonomi befinder sig stadig midt i en »usikker genrejsning«, sagde han, men, på trods af vanskeligheder, »så er BRIKS-landenes potentiale og styrke

mht. resurser, marked og arbejdskraft forsat uændret« og ser forsat positivt ud for fremtiden. BRIKS-landene, hævdede han, har meget at være stolte af. »Det forgangne årti har set BRIKS-partnerskaber blive udvidet med win-win-resultater. Vi behøver at intensivere vore partnerskaber: Vi BRIKS-lande er gode venner, brødre og partnere, der behandler hinanden med oprigtighed«, lød et citat, der blev vidt udbredt i medierne i dag.

Den indiske premierminister Narendra Modi støttede denne følelse og sagde til Erhvervsrådet, »Jeg tror, jeg taler for alle, når jeg siger, at, gennem en fælles vision og kollektiv handling, vil vi skabe og opretholde dybere bånd mellem BRIKS-nationer, udvikle vore økonomier og gøre vore samfund trygge. Alt imens vore præstationer har været betydelige, så må vi opretholde den positive kurs og det stærke momentum af engagement internt i BRIKS.« Han understregede især betydningen af at opbygge institutioner i BRIKS-nationerne og sagde, at han så frem til skabelsen af et BRIKS Kreditvurderingsagentur, og til at sætte tempoet op mht. Forskningscentret for Landbrug, Netværket for Forskning i Jernbaner og sportsrådet, blandt andre enheder.

I en tale til Rådet i går rapporterede den russiske præsident Vladimir Putin, at »vi vil nu bygge på denne strategi med den handlingsplan for samarbejde om nye investeringer, som nu er under forberedelse«. At etablere tætte kontakter og samarbejde mellem Erhvervsrådet og NDB er meget vigtigt, understregede han. »Vi håber at se relevante anbefalinger fra erhvervssamfundet for udvidelse af projektaktiviteten med Banken.« Putin bemærkede, at den første BRIKS handelsmesse, der blev afholdt i New Delhi den 12.-14. oktober med støtte fra Erhvervsrådet, demonstrerede »vore landes reelle potentiale for udvikling af økonomisk samarbejde og for sammen at udvide vort arbejde inden for industri og teknologi«. Rusland vil fortsætte sin indsats for at fremme økonomisk tilnærmelse mellem BRIKS-lande og for at lægge fundamentet for

lanceringen af nye erhvervsprojekter, sagde han.

Tysk undersøgelse omfavner en forståelse af BRIKS' investeringer i infrastruktur i Hamiltons ånd

19. okt., 2016 – En undersøgelse, foretaget af det Tyske Udviklingsinstitut i 2015, »Finansiering af global udvikling: BRIKS' Nye Udviklingsbank«, konkluderede, at, »med en korrekt forvaltning af sine udlån, og ved at gå i partnerskab med andre, multilaterale udviklingsfonde, vil alene NDB i løbet af ganske få år kunne udstede så meget som \$34 mia. om året i lån til udvikling«.

Dette er mere end en tidobling af de \$2,5 mia., som man har meddelt vil blive udlånt i 2017, ved det netop afsluttede BRIKS-topmøde i Goa, Indien. Dette ville placere NDB på højde med den Europæiske Investeringsbank, der ellers udgør den største, regionale udviklingsbank i verden, med \$32 mia. i infrastrukturinvesteringer i 2012.

Den tyske undersøgelse indeholdt flere formaninger til forsigtighed og retningslinjer for, at NDB skulle kunne opnå disse mål: »Omganget af BRIKS-bankens udlån må være tilstrækkeligt stort til at få en meningsfuld virkning, i betragtning af de fastslåede behovs betydelige niveau. BRIKS-bankens indvirkning må også måles ud fra dens evne til at gennemføre gearing gennem sin medfinansiering af projekter i den private og offentlige sektor.«

Undersøgelsen anerkendte en kerneidé i Hamiltons økonomiske lære: »Statslig kreditudstedelse er det bedste middel til opbygning af en infrastrukturplatform for produktiv vækst: Nationale og regionale udviklingsbanker, så vel som også Verdensbanken, vil være naturlige partnere. Skabelsen af NDB og AIIB (Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank) reflekterer også et skift hen imod en større vægt på statslige udviklingsbanker, regionalt så vel som nationalt.«

»Der er voksende enighed om, at statslige udviklingsbanker, der forvaltes hensigtsmæssigt, kan spille en positiv rolle i finansiering af realøkonomien, især i lyset af det private finansieringssystemets begrænsninger mht. dette. Dette er især tilfældet inden for visse sektorer, såsom infrastruktur, hvor der kræves langfristet finansiering, før investeringer bliver profitable, hvilket ofte går ud over de tilbagebetalingsbetingelser, som private banker er villige til at udstede lån under, især i fattigere lande.«

Kort: Viser den fem medlemslande af BRIKS: Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika.

**RADIO SCHILLER den 18.
oktober 2016:
LaRouche stiller op som
"skriv-ind"-kandidat i USA's
præsidentvalg:**

Vedtag hans Fire Økonomiske Love

Med næstformand Michelle Rasmussen

N.B. den 25. oktober: Det blev meddelt i går, at vi ikke kører en kampagne for at få amerikanerne til at skrive LaRouches navn ind, når de vælger præsident, men at vi vil intensivere vores kampagne for at få LaRouches fire økonomiske lov vedtaget.

**BRIKS-topmøde kræver
multipolær, international
orden,
afslutning af krig i Syrien
og industrialisering af
udviklingslande**

16. oktober, 2016 – I sit slutkommuniké med navnet Goa-erklæringen, erklærede det 8. BRIKS-topmøde i Goa, Indien, at den fem medlemmer store gruppering var »en indflydelsesrig stemme på verdensscenen, der yder direkte fordele til vore folkeslag« gennem bl.a. nye finansinstitutioner såsom den Nye Udviklingsbank (NDB) og Valutareservefonden, (CRA) (Contingent Reserve Arrangement), »der yder et væsentligt bidrag til den globale økonomi og til styrkelsen af den internationale

finansarkitektur«.

BRIKS er, understreger Goa-erklæringen, forpligtende engageret til en »omfattende, samlet og beslutsom fremgangsmåde« for at konfrontere de udfordringer, som trusler mod den globale sikkerhed og økonomisk tilbagegang stiller, med henblik på at virkeliggøre »overgangen til en multipolær, international orden«. Slutserklæringen udtrykker BRIKS' forpligtelse over for »international lov og De forenede Nationers centrale rolle, som den universelle, multilaterale organisation, der er betroet et mandat for bevarelse af international fred og sikkerhed, fremme af global udvikling og promovering og beskyttelse af menneskerettigheder«.

Med hensyn til ***spørgsmålet om global sikkerhed*** understreger Goa-erklæringen, at udvikling og sikkerhed er »indbyrdes tæt forbundne, virker gensidigt forstærkende og er af afgørende betydning for at opnå en vedvarende fred«. Erklæringen afviser indgriben i andre landes interne anliggender og påbyder »samarbejde, der udelukker udførelse af ensidige, med magt gennemtvungne forholdsregler, der ikke finder deres grundlag i international lov ... vi fordømmer ensidige militære interventioner og økonomiske sanktioner, der krænker international lov ... «

I de specifikke tilfælde med ***Syrien*** og Nordafrika fastslår erklæringen, at dette er spørgsmål af den dybeste interesse og kræver løsninger »i overensstemmelse med international lov« og i overholdelse af principperne for »uafhængighed, territorial integritet og dette områdes landes suverænitet ... Vi opfordrer alle de involverede parter til at arbejde for en omfattende og fredelig løsning på konflikten, der tager det syriske folks legitime forhåbninger i betragtning, gennem en inkluderende dialog og en syrisk ledet, politisk proces.«

BRIKS-nationerne fordømmer international terrorisme »i alle dens former«, og har aftalt at styrke samarbejdet for at bekæmpe den. Den Islamiske Stat, Daesh og dens forgreninger,

udgør »en global og hidtil uset trussel mod international fred og sikkerhed ... Vi opfordrer alle nationer til at vedtage omfattende fremgangsmåder til bekæmpelse af terrorisme ...«

BRIKS-nationerne bemærkede, at den globale, økonomiske genrejsning »går fremad«, men at der stadig er udfordringer. Desuden »har geopolitiske konflikter ... yderligere forværret den globale økonomis usikkerhed«. Erklæringen hævder, at, alt imens monetær politik fortsat vil støtte økonomisk aktivitet, »så kan monetær politik alene ... ikke føre til ligevægtig og vedvarende vækst«. Innovation er af afgørende betydning: »Vi understreger betydningen af **industrialisering og forholdsregler, der fremmer industriel udvikling** som den strukturelle transformations bærende søjle.« I denne sammenhæng aftalte BRIKS indbyrdes konsultation og koordination med hensyn til gennemførelsen af G20-dagsordenen, som blev skitseret på G20-topmødet i juni i Hangzhou, Kina, »for at styrke makroøkonomisk samarbejde, ... så vel som også robust og bæredygtig handel og investering for at drive global vækst frem ... styrke udviklingslandenes rolle, og styrke international finansarkitektur«.

Goa-erklæringen specificerer, at **kernekraft** vil spille »en signifikant rolle for nogle af BRIKS-landene, mht. at imødekomme deres forpligtelser i forbindelse med Klimaforandingsaftalen i Paris, 2015« og peger på betydningen af »forudsigelighed mht. adgang til teknologi og finansiering til udvidelse af kernekraftkapacitet til civil brug, der ville bidrage til den bæredygtige udvikling af BRIKS-landene«. (Fremhævelser tilføjet.)

**»En ny finansarkitektur og en renæssance af klassisk kultur er presserende nødvendigt«
Med udskrift af Helga Zepp-LaRouches hovedtale til konferencen:
»BRIKS topmødet: Alternativer for en Verden i Krise«**

13. oktober, 2016 – Helga Zepp-LaRouche holdt følgende hovedtale, »En ny finansarkitektur og en renæssance af klassisk kultur er presserende nødvendigt« ved en videokonference den 13. oktober med titlen: »BRIKS-topmødet: Alternativer for en Verden i Krise«, som blev afholdt med samtidige møder i Guatemala City, Mexico City og Lima, Peru. Møderne i disse tre byer var forbundet live via Google Hangouts on Air, og en paneldiskussion fulgte efter fr. Zepp-LaRouches bemærkninger, med dr. Mario Roberto Morales (professor ved San Carlos Universitetet, Guatemala), dr. Horacio Sanchez Barcenas (vicepræsident for den Nationale Sammenslutning af Økonomer, Mexico) og Luis Vasquez Medina (EIR, Peru). Begivenheden blev sponsoreret af Centret for Latinamerikanske Studier ved fakultetet for politisk videnskab ved San Carlos Universitetet, Schiller Instituttet og Executive Intelligence Review (EIR).

Det følgende er det engelske udskrift (i udkast, er ikke redigeret) som forlæg til oversættelse:

Helga Zepp-LaRouche Message to Ibero-America Events

Thursday, Oct. 6, 2016

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Good day. Thank you so much for inviting me to address your conference. The world is in a very, very dangerous situation. Everybody who watches the strategic development every day can see how the confrontation between the United States and Russia is increasing. Just a few days ago, the official coordinator for the cooperation with Russia of the German government said in the 2nd channel of German TV, that a direct military confrontation between the United States and Russia can no longer be excluded. Now, it's not that this is something new, but the fact that a representative ... What he referred to was the complete breakdown of negotiations between Russia and the United States over the Syria crisis. And there is the immediate danger of an escalation if the policies of such people as General Petraeus or Sen. John McCain would be implemented.

And I think everybody knows that if it would come to war between Russia and the United States, it would be a global war, and it would lead to the annihilation of all of mankind in all likelihood.

Now, there is a second danger to civilization which could also lead in the end to a nuclear war, and that is that we are about to face a total collapse of the trans-Atlantic financial system, much, much worse than 2008. The IMF has named Deutsche Bank as {the} bank with the most risk in the whole global financial system, and depending on what will be the outcome of both the IMF/World Bank annual meeting in Washington right

now,
where the CEO of Deutsche Bank, John Cryan, went to, but also
at
the same time to negotiate with the Department of Justice to
reduce the fine of \$14 billion which the DOJ had fined
Deutsche
Bank for criminal manipulations before the secondary mortgage
crisis in 2007-2008, from \$14 billion to only \$5 billion,
because
\$14 billion would mean de facto the insolvency of Deutsche
Bank.

Now, the German daily {Die Welt} said what Cryan is
doing is
a "chicken game," that Deutsche Bank has \$42 trillion worth in
outstanding derivatives, and that is enough if Deutsche Bank
goes
bankrupt, to bring down the entire financial system, and
according to the old wisdom, if you have enough debt you can
impose the conditions how this debt will be renegotiated; but
{Die Welt} basically said, this is a chicken game which nobody
would survive.

Now, Deutsche Bank is maybe the worst case, but by far
not
the only one. Deutsche Bank, as I said, has \$42 trillion in
outstanding derivatives, that is about 12 times the entire GDP
of
the German economy per year, and it's still about 3 to 4 times
the GDP of the entire European Union. Therefore, it is
obvious
that if Deutsche Bank collapses, neither the bail-in law which
is
by now law in the entire European Union, nor bail-out would be
sufficient to solve the problem. And if you look at the
engagement of these derivatives with the banks which are
counterparty to Deutsche Bank, it involves the entire
too-big-to-fail banking system of the trans-Atlantic system,
and

if Deutsche Bank goes without state intervention, and that is obviously not the solution either, it could be like the super-nova, basically evaporating in a very brief time.

A similar situation is true for the Italian banks, for the British banks after the Brexit, and one should not overlook that all of these banks have large fines to pay for crimes. Deutsche Bank had to pay because they manipulated and cheated the customers in the real estate market in the United States. Wells Fargo just had a hearing in the U.S. Congress because they set up 2 million fraudulent, fictitious bank accounts to steal. Then you have HongShang banking corporation, which is openly laundering the entire drug money of the Mexican drug mafia. They all were involved in the LIBOR manipulation, which caused the three-digit billion losses for the customers.

We are for sure heading towards an October crisis. This is not going to be a crisis after the U.S. election: This is now. And all the means of the central banks, quantitative easing they have been doing since 2008; negative interest rates, which kills the savings of the population; and now they're talking about "helicopter money" which is really the last straw. All of these tools do not function any more.

There is a remedy, and that is, you have to implement immediately the Glass-Steagall banking separation law, exactly what Franklin D. Roosevelt did in 1933. Lyndon LaRouche has enlarged that conception to say, we need Glass-Steagall, that is, you have to write off the speculative part of the banks; but

then

you have a lack of liquidity and therefore, you have to have a credit system in the tradition of Alexander Hamilton, which issues new, large credits for productive investments. But you also have to increase the productivity of the economy, you have

to have a science driver, and the best for that is international

space cooperation and vanguard technologies which go along with

that.

We also need what Roosevelt did at the time, a Pecora Commission. Pecora was the New York State attorney, who investigated the CEOs of the Wall Street banks under oath at the

time, to then send many of them to jail. And as a leading banker

contact told us, if you don't do that, you cannot reinstate the

confidence in the banks, because people have lost completely confidence in the system which is obviously more criminal than not.

There is good reason that this can be done. Because in the

United States both parties, the Republicans and the Democrats, have the Glass-Steagall Act in their platforms and despite the fact that Hillary Clinton is not for Glass-Steagall, it is important that in times of crisis such provisions are there.

And

there is a renewed optimism that you can mobilize the Congress,

even if normally people have little hope that the Congress will

do something useful, they just did by voting up the JASTA bill overriding the veto of President Obama in respect of the ability

of the families of the victims of September 11th, to sue the

Saudi government. This is a tremendous victory, because what was victorious in this situation was a sense for justice: That it was completely unjust that the victims of the September 11th terrorist attack would not have the ability, and the families in particular would not have the ability, to bring the criminals responsible for that terrorist act to court. And that has now occurred, and there is a tremendous sense that you can move, once people are united for a good plan, and once they act together.

Now, there is an equal yearning for justice concerning the banking system. The banking system which has provided unbelievable profits for a few, where bankers which provably are criminal can get away with bonuses of hundreds of millions of dollars, while the people they are looting, more and more of them become completely impoverished.

The other important aspect about this is that the alternative financial system is already in place. Since 2013, when President Xi Jinping announced the New Silk Road, there has been an unbelievable development, in the tradition of the ancient Silk Road of 2,000 years during the Han Dynasty, which at that time was an immense exchange, not only of goods, but of culture, of ideas, and most importantly of technologies, of the ability how to produce silk, how to make porcelain, and other such vanguard technologies of that time; the idea is now that the same kind of exchange has been occurring since three years among the nations of the New Silk Road, but with modern technologies.

This is the largest infrastructure plan in all of human history: It's about twelve times larger than the Marshall Plan was which was helping to reconstruct Europe after the Second World War, in terms of actual buying power. It right now encompasses \$1.4 trillion; it already involves 43% of the world economy, and 4.4 {billion} people, 70 countries, are cooperating around it. It is the only long-term development strategy under the leadership of China right now. As a matter of fact, it's the only strategic plan to overcome this present geopolitical confrontation I mentioned in the beginning, because it is based on the idea of a "win-win cooperation" of all countries on this planet.

Very important, in respect to the financial crisis, these countries have started to set up an alternative financial system.

They have started the Asian Infrastructure Investment Bank (AIIB), where immediately about 70 countries wanted to be founding members, despite enormous pressure from the United States not to do so. Even close allies of the United States, like Great Britain, Japan, South Korea, Germany, France, and Canada, they all wanted to be founding members of this new bank, which has a starting capital of \$100 billion, which can be expanded, and will be. They also have created the New Development Bank, that is the bank of the BRICS countries; the New Silk Road Fund of \$40 billion; the Maritime Silk Road Fund; the Shanghai Cooperation Organization has created a new bank; and

they have created something called the Contingency Reserve Arrangement which began as a pool of \$100 billion, helping the BRICS countries and other developing countries to fend off manipulative speculative attacks like those of George Soros and other speculators.

It is very important that this idea of the New Silk Road is expanding with an unbelievable speed, and many countries, not only in Asia, but also in for example, Eastern and Central Europe are picking up on it. There is now a cooperation between China and Greece, Serbia, Hungary, Czech Republic and even Poland, all working on high-speed trains on infrastructure cooperation. And the idea is to extend this kind of a New Silk Road into the Middle East and into Africa, to address the very, very dramatic situation there, to reconstruct the Middle East after the war, and to develop Africa, so that also the refugee crisis, which is one of the largest humanitarian crises in the world ever, to create conditions where Africa and Southwest Asia are being industrialized so that people do not want to leave their home, but rather, help to build up their nations.

All of this is not just business. The Silk Road is by no means only infrastructure in the narrow sense, connecting A to B through trains and ships, but it is also not just a replacement of American imperialism by Chinese imperialism, which is what some media are trying to insinuate. The New Silk Road, put on the agenda by China, is truly a completely different model of cooperation among states: It is based on dialogue,

partnership
and cooperation; and China does not want to be a new hegemon,
but
wants to have cooperation with all countries based on a "win-
win"
mutual benefit, where each country has their own advantage.

China has said many times, as a matter of fact, Xi
Jinping
has used the formulation that what is needed is a "community
of
shared destiny." Now, this is what the Schiller Institute has
promoted for 25 years when we proposed the Eurasian Land-
Bridge
when the Soviet Union collapsed, and expanded it in the 25
years
since, that the Silk Road must become the World Land-Bridge,
we
always have said that we need a completely new paradigm based
on
"win-win cooperation"; and that is exactly what is now pushed
by
China.

Now people always have suspicions, "what is the real
aim of
China?" But I have come to the absolute conclusion, that
China
{means} exactly what they're saying, that the world must not
be
run on the basis of a zero-sum game, but on the idea of a
harmony
of all nations.

Now, 2016 is the 2,567th birthday of Confucius and you
have
right now a total revival of Confucian philosophy, in all of
China, in all schools, universities, cities, and there is
right
now a two-and-a-half-thousand-year-old history of Confucian

tradition in China, with the very short except of the ten years of the Cultural Revolution. And that has shaped the Chinese mind to a very large extent, the Confucian idea that the world should be organized in a harmonious way, by allowing the harmonious development of all nations, of all families, of all individuals; and that a country cannot do well, if its neighbors are not doing well. The idea of Confucius that politics must be based on love, now that is associated with the idea that politics has only one aim, and that is the happiness of people, an idea which used to belong the American Declaration of Independence, and an idea which is also very, very known in the history of European humanism.

Confucius also taught that people have to have a lifelong learning, and that they should perfect themselves without limit, and that the highest ideal of man is the {chun tzu}, the wise man who is basically perfecting himself in the highest degree. And out of this comes the idea that the sage king is morally much more attractive than the hegemon. This is the same idea as Plato's "philosopher king," that only the wisest and most moral people should rule.

Now, while the hegemon rules by forcing the underlings into submission, the wise king and the wise leadership is elevating the people through inspiration. At the recent G20 meeting in

Hangzhou, which occurred for the first time under the leadership of China, they have made a wonderful proposal to put the whole world economy on the basis of innovation and to share whatever scientific and technological breakthroughs are being made, immediately, with all other nations, but especially the developing nations, so that their development is not being held up.

Since then, they have announced scientific and technological cooperation among the countries along the New Silk Road; they opened up science and technology parks, huge exchange of scientists and youth, in order to spread these ideas in the quickest possible way. All of these policies are a reflection of the Confucian philosophy.

If you study it more closely, you will realize there is a tremendous affinity between Confucian thinking and European humanism. They are much closer and much more related than most people are aware. While in China, a Confucian Renaissance is fully underway, it is the West which is in urgent need of such a cultural renaissance.

The Western world has plunged into a terrible moral degeneracy and decadence: If you look at the drug addiction, for example, well the case of Mexico, for example, is famous: The drug lords have taken over much of the country. But in the United States the drug addiction is the most important cause for the rising suicide rate which has quadrupled since 2001, since Bush came into office, suicides in all age groups. If you look at the violence in the United States, but also in other

Western

parts, you have the police violence, you have the school shootings, you have pornography, you have the total brutalization of behavior, which almost is a breakdown of civilized relations among people. I don't want to go into this more deeply, because you all know it.

So we need urgently, if you want to save humanity, we need a Renaissance of Classical culture. We have to go back to an image of man which emphasizes that, which separates man from all other living species and that is the creativity of the mind of the human being. The problem with popular culture is that it {de}-emphasizes this creativity. Pop music, for example, if young people go to discos, it almost always goes along with drug consumption, with something which destroys the creative faculties of the mind.

We need a Classical culture which emphasizes the beauty of the best traditions of Greece, for example, Greek architecture, Greek historical dramas, Greek philosophy, but also the beauty of Dante, of Petrarca, of the Italian Renaissance; in the Spanish culture, of the Andalusian renaissance, of Cervantes, of Goya; in Germany, the Schiller, Beethoven, and many other great thinkers.

Now, why is Classical culture so absolutely important? Rather than being a soap opera, where you add irrational emotions

one after the other, without rhythm or rhyme, you have in Classical culture either a poetical or a musical idea, and then, according to very strict principles of composition, you develop that idea until it is exhausted, in a thorough-compositional way; and then you come to a conclusion on a higher level of reason. And when you train your mind in this way, in Classical thinking, you become more creative. And it also leads to an education of the emotions. Because if you only rely on your senses, you are just reacting. That is why Friedrich Schiller demanded the aesthetical education of man: Namely, through Classical art, the aesthetical education teaches man to feel more noble and to education your emotions up to the level of reason, so that you can blindly follow your impulses because they will never tell you anything different than what reason commands. This is why we have to reintroduce beauty into art, and the great German poet Friedrich Schiller said "Art which is not beautiful should not be called art."

In the Greek Classical period, you had the ideal of the identity of the beautiful, the truthful, and the good. And you cannot be truthful if you are not trying to develop the idea of beauty, and you cannot develop the good without being truthful. So there is an inner connection between these because they address the same faculty in the human mind.

The future of mankind very clearly will be in space. If you look at the evolution of man, or even of life as it developed through photosynthesis from the oceans to land, from lower to higher species, and eventually the creative mankind, man settled at the rivers and oceans first; then through infrastructure development, opened up the landlocked areas of continents. And now with the New Silk Road we are completing that phase of the evolution, where man through infrastructure, develops the landlocked areas of all continents. And the natural extension of that infrastructure development will be the opening up near space, probably first a colony on the Moon, and that will be the launching pad for future space operations as our energy sources become more dense, and we will be able to even understand much better what is the position of our planet in the Solar System, in the Galaxy, and we will develop a much deeper understanding about the laws of the universe and the relationship of creative mentation to that Universe, because our mind is obviously not outside of the universe, but it's part of the universe, and it is the most developed part.

A lot more studies have to be made about that connection between the mind and the universe at large, and the better we understand that connection, the more rational we will become as a human species. The great German space scientist Krafft Ehricke developed the beautiful notion of the "extraterrestrial imperative," saying that man only becomes truly adult when we try to understand and conquer space more deeply, because man will

only become fully rational when we do that. And Krafft Ehrlicke, who was a close friend of ours, said at the end of his life, that the importance of great Classical art was absolutely crucial, because if science is developed that does not yet say whether it's applied for something good, or for something bad; it is always man who applies that science which makes the difference. And therefore, the aesthetical and moral education to beauty and to the good is what will make the longevity of the human species possible.

Now, this is why we are saying, so emphatically, that the economic development of the New Silk Road must be combined with a Classical Renaissance of Classical culture, and that we must bring forward the best traditions of each culture, of Chinese poetry and philosophy, of Chinese painting, of Indian philosophy, of African wonderful philosophical contributions from the time of Timbuktu; of other great cultures, which each, at one point had a high phase in their culture, like the Arab Renaissance of the Abbasid Dynasty at which point the Arab culture was the most developed.

What we have to do, is we have to make the best phases of these periods known, and then have a dialogue between these cultures and then out of that will generate love for the other culture; and we will indeed reach a new paradigm of civilization.

If we make that cultural universal heritage known to all

children, in the universal education, I think the future will be that such geniuses as Bach, Schiller, Einstein, will not be such an exception. There will never be a second Einstein, but we will have many, many geniuses because we will provide children with a much, much better opportunity to unfold all the potentials which are embedded in them.

Now, I think we are not only on the verge of a potential global war, but with the New Silk Road we are also at the edge of entering a completely new paradigm of civilization, what I like to call the "adulthood of mankind," and not any more behaving like stupid two-year-old little boys kicking each other in the knee.

So we are really at an important historical moment, and I would ask all of you to join in a Renaissance movement, because I'm absolutely optimistic that if all good people on the planet are working together to this aim, we can do it.

Agenter for Historien

Leder fra LaRouchePAC, 8. oktober, 2016 – Den 1. december, 1998, udtalte José López Portillo, tidligere præsident for Republikken Mexico, »Det er nu nødvendigt for verden, at den lytter til de vise ord fra Lyndon LaRouche«.

Denne advarsel, denne formaning, lyder med større skarphed og presserende nødvendighed i dag, end da den blev udtalt.

I takt med, at begivenhederne udfolder sig, med advarsler fra mange sider og fra flere personer om et umiddelbart forestående finanskrak, er det af yderste vigtighed, at vi alle lytter til de »vise ord« fra Lyndon LaRouche. Det skal i sandhed siges, at ingen af de transatlantiske spillere i feltet, selv blandt de mere indsigtsfulde, har fremlagt forslag, der indikerer, at de ved, hvad det er, der må gøres. Deres intellekt opererer inden for et kassesystem, og deres løsninger er i heldigste fald blot brudstykker; i værste fald er de latterlige.

Det er vores mission at repræsentere den højeste standard og at kæmpe, ud fra et historisk standpunkt, samt som allierede og venner af Lyndon LaRouche, for LaRouches politik. Vi bør ikke være fortalere for, og kæmpe for, mindre end dette.

Under en diskussion med LPAC's Policy Committee (Komité for Politisk Strategi) og andre, den 7. oktober, sagde LaRouche det følgende:

Det eneste, I behøver at gøre, er at tage mine love, som jeg har fremlagt. Disse love, mine love, definerer nøjagtigt dét, der løser problemet, ved at skabe en standard, gennem hvilken kredit defineres. Dette blev udviklet af USA's finansminister (Alexander Hamilton). Det er den eneste måde, hvorpå det vil virke ...

Mine nationale love. Hvis love var det? Ikke mine. Det var

mig, der fastlagde standarden for det, og de gjorde ikke meget ved det. Det eneste, I derfor behøver at gøre, er at satse på et internationalt program baseret på dette princip, det samme princip, og I må få nationernes befolkninger til at arbejde sammen for at forstå, hvilken form for handling, dette er. I skal bare læse (Hamiltons) skrifter om lov. Han skrev lovene. De står skrevet dér. Men det gør folk ikke. De taler om noget andet. Derfor forstår de ikke, hvad det er, der skaber historie, hvad det er, der får historien til at virke. Jeg gjorde det, at jeg faktisk skabte en mekanisme til at definere den måde, hvorpå det oprindelige system var blevet etableret. Af Hamilton. Det er alt, hvad I behøver at gøre ...

I taler om Hamiltons love, og I taler om mine love. Det er, hvad I taler om. Lad være med at skifte emne ... I må skabe en international aftale mellem nationer, mellem et betydeligt antal nationer, og som vil skabe et kreditsystem, et internationalt kreditsystem eller noget tilsvarende dette, og som vil håndtere dette problem. Det taler vi endnu ikke om. Vi må tale om det; vi må tale om Hamiltons arbejde. Vi må have Hamiltons navn med i det, og vi må have mit navn med i det. For det er den eneste måde, hvorpå vi kan få dette her gjort.

Få fat i nogle bøger om Hamiltons økonomi. Det står der alt sammen. Det eneste, jeg gjorde, var at opstille standarder for det, som er i overensstemmelse med det, Hamilton fremlagde. Folk må tage håndbøgerne, Hamiltons optegnelser; læs de ting, som Hamilton sætter som betingelser. Brug det. Gør det! Så kan man gå til forhandlingsbordet og sige, 'Nu kan vi skabe et kreditsystem'. Tag Hamilton, og tag det, jeg har gjort. Læg disse to ting sammen, og så indeholder dette arbejde tilstrækkelig information til nøjagtigt at definere, hvad det er, der må gøres. Det bliver blot ignoreret, fordi folk vil være dumme.

Faren ved blot at citere fra Lyndon LaRouche er, at det, der fremlægges, er et ensidigt argument, hvor LaRouche siger »det følgende«, og ofte responderer medlemmer ved at sige,

»LaRouche siger sådan, men jeg vil gøre noget andet, for jeg ved bedre«. Noget, der er mere praktisk (pragmatisk), mere begrænset. Og en anden dagsorden sættes.

De ovennævnte citater af Lyndon LaRouche er ikke »hans« politik. De må være kursen for vores politik, for os alle. LPAC, EIR, Schiller Instituttet, Manhattan-projektet, og hvert eneste medlem. Vi repræsenterer lederskabet, under Lys direktiver, i denne krise. Det, vi siger; det, vi gør, er afgørende, og vi må handle i overensstemmelse hermed. Vi er agenter for historien, ikke praktiske politikere.

Foto: En statue af Hamilton står i Central Park langs med East Drive og 83. Gade (New York).

Den Nye Silkevej er »vor tids kald«

27. sept. 2016 – I en tale på et seminar om initiativet for Bæltet-og-Vejen, med temaet, »Fælles minde, fælles udvikling«, i Xi'an, Kina, den 27. september, opsummerede Liu Qibao, leder af Kinas Kommunistiske Partis Centralkomites PR-afdeling, resultatet af de første tre år af initiativet for Bæltet-og-Vejen.

Liu sagde: »Efteråret er høsttid. Det glæder os at se, at, siden Bæltet-og-Vejen blev vedtaget, har landene langs med ruten gennemført et stigende samarbejde omkring kommunikation af politik, handel og aktivers konnektivitet, samt udveksling folkene imellem. Som et resultat har den første høst været frugtbar. Et voksende antal lande og internationale organisationer har deltaget i opførelsen af Bæltet-og-Vejen. Kina har underskrevet aftaler med flere end 30 lande og

lanceret samarbejde om varefremstilling og produktionskapacitet med flere end 20 lande langs ruten. Det finansielle samarbejde, repræsenteret af Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og Silkevejsfonden, gør stødt fremskridt. Flere milepæle-projekter er blevet gennemført. Mellempolkelige interaktioner inden for kultur, uddannelse, videnskab, turisme og handel øges.

»Vi bør bemærke, at resultaterne af tempoet og skalaen af initiativet for Bæltet-og-Vejen har været bedre end forventet. Vi har nu en klarere vision af dette initiativs udsigter og har større selvtillid mht. at opnå den. I øjeblikket har Bæltet-og-Vejen for det meste fuldført planlægningsstadiet og tager nu skridt til konkret implementering og vedvarende udvikling.

Der er en mere udbredt konsensus i det internationale samfund om, at initiativet besvarer vor tids kald og lever op til de relevante landes forhåbninger om at fremskynde udvikling. Det vil være med til at fremme økonomisk vækst langs ruterne og forøge den globale, økonomiske fremgang og således være med til at opretholde regional stabilitet og verdensfred. Dette er blevet tilskyndelsen til alle parter om at tilslutte sig.«

Liu understregede også, at Bæltet-og-Vejen repræsenterer en ny model for win-win-samarbejde.

»Den gamle Silkevej er en stor, historisk skat, og Bæltet-og-Vejen-initiativet er en kinesisk løsning med orientalsk visdom, designet til at forfølge almen fremgang og udvikling. Selv om Kina er fortalere for Bæltet-og-Vejen og fremmer den, så er den en fælles sag for alle parter. Opbygningen af Bæltet-og-Vejen vil sige at etablere et samarbejdsnetværk til gensidig fordel, snarere end det betyder at skabe en indflydelsessfære. Vi opmuntrer alle blomster til at blomstre sammen snarere end at opføre et soloshow; vi er fortalere for fælles udvikling, og ikke et nulsumsspil. Bæltet-og-Vejen udgør brede og åbne alleer, ikke private, ekskluderende veje«,

sagde han.

Med henvisning til temaerne på det nylige Hangzhou-topmøde (G20), understregede han nødvendigheden af innovation.

»Grundlaget for Bæltet-og-Vejen ligger i inter-konnektivitet, og drivkraften udgøres af fornuftigt arbejde og innovation. Imod et bagtæppe af risici og udfordringer, som verden står overfor, er samarbejde om innovation nøglen til at styrke en global, økonomisk genrejsning og besvarer vor tids behov for at kunne klare disse spørgsmål og opnå en vedvarende udvikling.«

Liu understregede også det kulturelle tema med »dialog mellem kulturer«, som var grundlaget for konceptet med Bæltet-og-Vejen.

»Med den fælles indsats fra alle parter side, vil fundamentet med konnektivitet mellem veje og folkenes hjerter blive konsolideret. Det vil være med til, at forskellige kontinenter med forskellige kulturer og overbevisninger går sammen om opbygningen af Bæltet-og-Vejen. Under denne proces vil vi skabe en situation, hvor folk fra alle lande langs med ruten kommer til at lære hinanden bedre at kende, nærer venskaber og blive mere forstående og respektfulde over for hinanden.«

**Verden er ved at gå op i sømmene;
Vi skal ikke have propaganda,**

men løsninger!

Af Helga Zepp-LaRouche

Europas regeringer og betydningsfulde kræfter i USA må tilslutte sig det koncept, som Kina og BRIKS-landene fremlagde i forbindelse med det nylige G20-topmøde i Hangzhou: et »win-win«-samarbejde mellem alle verdens nationer, for at løse menneskehedens fælles problemer og omgående realisere en ny finansarkitektur og skabe en ny orientering for verdensøkonomien, der er baseret på videnskabelig og teknologisk innovation. Kort sagt: de gamle præmisser med geopolitik må smides over bord, og hele menneskehedens almene vel må udgøre udgangspunktet for løsningen af alle disse kriser.

Download (PDF, Unknown)

**APPEL til FN's
Generalforsamling:
Et Nyt Paradigme for
Menneskehedens Fælles Mål.
Af Helga Zepp-LaRouche**

16. september, 2016 – Det er afgørende, at De forenede Nationers Generalforsamling, der nu træder sammen i New York, bygger videre på de fremskridt, der er opnået ved G20-topmødet under Kinas lederskab. Kursen mod en ny, finansiel arkitektur

er sat, og chancen er større end nogensinde for, at alle nationer kan deltage i opbygningen af den Nye Silkevej på basis af et win-win-samarbejde, og at verdensøkonomiens produktivitet vil stige på basis af innovation, alt imens fattigdom og konsekvenserne af krig overvindes.

Download (PDF, Unknown)

Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen, en introduktion// The New Silk Road becomes The World Land-Bridge, an Introduction

In English, with vice-president Michelle Rasmussen
På engelsk med næstformand Michelle Rasmussen

See slides below.

Se dias herunder.

Videos after the slides:

* The gala concert after the G20 meeting in China, including Beethoven's and Schiller's Ode to Joy

Galakonserten efter g20-topmødet i Kina, inkl. Beethovens og Schillers Ode til Glæden

* A 20-minute video introduction to the World Land-Bridge,

introduced by the president of the Schiller Institute, Helga Zepp-LaRouche

Se også den 20-minutter-lang video om Verdenslandbroen, efter diabillederne.

Dias from the meeting: Click on the slide to make it full-sized.

Klik på diabilledet for at gøre det større.

Video:

The gala concert after the G20 meeting in China: The Beethoven/Schiller Ode to Joy section begins at 43:30

The 20-minute video introduction to the World Land-Bridge, introduced by the president of the Schiller Institute, Helga Zepp-LaRouche:

**RADIO SCHILLER den 12.
september 2016:
15 år efter den 11.
september: Schiller
Instituttets NYC-kor opfører
Mozarts Rekiem ved 4
konserter**

Med formand Tom Gillesberg:

**Vi kan sikre verdensfreden
ved at omfavne menneskeheden**

fælles mål

Leder fra LaRouchePAC, 10. sept. 2016 – I anledning af 15-års dagen for terrorangrebene i New York den 11. september, 2001, samledes en stor flok på henved 200 mennesker for at deltage i en konference i St. Bartholomew Kirkens forsamlingshus i midtby Manhattan, i respons til Schiller Instituttets indkaldelse til en konference med titlen, »Vi kan sikre verdensfreden ved at omfavne menneskehedens fælles mål«. Deltagerne bestod af medlemmer af det diplomatiske samfund, aktivister fra Lyndon LaRouches Manhattan-projekt, tilhængere fra hele landet – nogle havde rejst mere en 1000 miles for at være til stede – og mange andre.

Velkomsttalen blev holdt af Schiller Instituttets Dennis Speed, der også var mødeleder ved den stærke, tre en halv time lange begivenhed, der opfordrede til at gribe dette historiske vendepunkt og skabe en presserende nødvendig, fundamental ændring i USA's udenrigspolitik.

Hovedtalen leveredes af Schiller Instituttets stifter, Helga Zepp-LaRouche, i en 20 minutter lang videofremlæggelse, der var optaget på forhånd.

Herefter fulgte Jeffrey Steinberg fra *EIR*, der opfordrede deltagerne til at applaudere vores bevægelses succes med at organisere tilsyneladende mirakler, som vedtagelsen i går af JASTA-lovforslaget og frigivelsen af de 28 sider i juli måned, og til at mobilisere som bare fanden for at frembringe flere sådanne mirakler, inklusive vedtagelsen af Glass-Steagall.

Tidligere amerikanske justitsminister Ramsey Clark blev dernæst introduceret, til stor applaus, der markerede de forsamledes varme følelser og respekt for ham. Han talte om spørgsmålet om fred og hvordan man skabte den, og refererede til den store chance, som den amerikansk-russiske aftale om en våbenhvile i Syrien, der var blevet annonceret mindre end 24

timer tidligere, tilbød.

Dernæst gav senator Richard Black fra Virginia en dybdegående præsentation af »Baggrunden for krigen i Syrien« og viste fotos fra sit seneste besøg i Syrien, for at sprænge de mange myter og løgne, der er blevet brugt til at promovere krigen i dette land og i dette område.

Efter Black fulgte den Arabiske Republik Syriens permanente repræsentant til FN, ambassadør Bashar al-Ja'afari, der gav et historisk foredrag om fremkomsten af wahhabismen i det 18. århundrede, og han afslørede meget lidenskabeligt mange af de særlige løgne og operationer, inklusive dem, som massemedierne stod for, og som er blevet kørt mod Syrien frem til i dag.

Mødet sluttede med et videobudskab fra kongresmedlem Walter Jones (R-NC), der har spillet en central rolle i frigivelsen af de 28 sider og vedtagelsen af JASTA, så vel som også sponsoreringen af Glass/Steagall-lovforslaget. Jones takkede LaRouche-bevægelsen for dens lederskabsrolle i afsløringen af sandheden for det amerikanske folk. Han lovede, at, når Kongressen igen træder sammen senere i september, vil der komme et fornyet fremstød for tilbunds gående høringer, for at få hele sandheden bag de 28 sider frem.

Helga Zepp-LaRouche:

»Vi kan sikre verdensfreden ved at omfavne menneskeheden

fælles mål«.

Hovedtale ved Schiller Instituttets konference i New York, 10. sept. 2016

»Og vi må få USA til at opgive geopolitik; vi må få EU, der alligevel er ved at disintegrere efter Brexit, vi må få disse lande til at opgive geopolitik og mobilisere USA's og Europas befolkning til at tilslutte sig et nyt paradigme, der begynder med den idé, at menneskeheden er forenet, og at folk kan og bør være patrioter, men de bør også samtidig være verdensborgere. Og, som den store digter Friedrich Schiller sagde, »Der ligger ingen modsætning i at være en patriot og en verdensborger«.

*10. september 2016 – **Dennis Speed:** På vegne af Schiller Instituttet vil jeg gerne byde jer velkommen til dagens konference, »Vi kan sikre verdensfreden ved at omfavne menneskehedens fælles mål«.*

Schiller Instituttet blev stiftet i 1984, og forud for dette, den 27. september 1976, talte en af Schiller Instituttets medstiftere og samarbejdspartnere, nu afdøde Fred Wills, der dengang var Guyanas udenrigsminister, til FN's Generalforsamling som repræsentant for FN's Sikkerhedsråd, for 40 år siden, hvor han fremlagde et af de tidligste udtryk for økonomen og statsmanden Lyndon LaRouches politik for udvikling. LaRouches hustru, Helga, grundlagde Schiller Instituttet i 1984, og vi er alle lykkelige og stolte over at have været tilknyttet disse årtier lange bestræbelser.

Vi vil indlede konferencen med et videoindlæg fra Helga LaRouche, stifter og forkvinde for Schiller instituttet:

Helga Zepp-LaRouche: God eftermiddag. Kære deltagere på

konferencen: Hr. LaRouche og jeg ville selvfølgelig meget have foretrukket at være personligt til stede på jeres konference, men vi overbringer vore hilsener på denne måde, for vi er i øjeblikket i Europa, hvor vi har meget vigtige ting at gøre.

Lad mig ikke desto mindre overbringe jer et budskab med meget gode nyheder. For, hvad der stort set er gået upåagtet hen i massemedierne i USA og Europa, så har verden ændret sig i løbet af de seneste dage, og til det bedre. Der har været et par internationale konferencer i Asien. Den første var i Vladivostok med meget prominent deltagelse af præsident Putin, premierminister Abe fra Japan, præsident Park fra Sydkorea; og fokus for mødet var at indgå aftale om meget, meget store, økonomiske projekter og en økonomisk integration af den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU) og initiativet for Silkevejen/Bæltet-og-Vejen. Det betyder en enorm udvikling af Fjernøsten og en økonomisk integration af alle disse asiatiske lande for et fredeligt samarbejde. Der var endda drøftelser om en mulig fredstraktat mellem Rusland og Japan, hvilket ikke er sket i 70 år, så dette er meget, meget vigtigt.

Men hvad der er endnu vigtigere, så var der G20-topmødet, der netop har fundet sted i Hangzhou, Kina. Se, Kina havde en meget, meget ambitiøs plan for G20-topmødet. De havde forberedt det intenst i over et år, gennem mange konferencer på ministerplan, og med tænketanke og diverse grupperinger, og planen var at transformere G20 fra at være en alliance af lande, der blot ville tale om kriser, som finanskrisen i 2008, og til at være en alliance af lande, der vil danne en organisation for den globale styrelse, for i fællesskab at tage sig af spørgsmålene omkring denne Jord. Og dette lykkedes de med.

I har måske ikke hørt om det i medierne, eller, hvis I har, så er det med en ondskabsfuld drejning, men det, der virkelig skete, er, at Xi Jinping allerede i et møde for erhvervsledere, det såkaldte B20, og også ved det egentlige G20-møde, fremlagde en plan for at sætte innovation i centrum

for den globale økonomi; og allervigtigst, at invitere især udviklingslande og fremvoksende lande til fuldt ud at få del i frugterne af videnskab og teknologi, af innovation, med det formål, ikke at forhale disse landes udvikling.

Dette har fuldstændig ændret dynamikken i verden, for nu har man en situation, hvor en stor del af Asien – og dette fortsattes ved det efterfølgende ASEAN-topmøde – arbejder sammen for fredeligt samarbejde om et »win-win«-perspektiv, gennem grundlæggende set at vedtage den kinesiske model for økonomi.

Alle de af jer, der nogensinde har været i Kina, vil bekræfte, at Kina har undergået den mest utrolige, økonomiske transformation i noget land på denne planet. For 40 eller 45 år siden var Kina, under kulturrevolutionen, fuldstændigt tilbagestående og fattigt, og folk havde det elendigt, og så, med begyndelse i Deng Xiaopings reformer, begyndte Kina at lægge meget vægt på sin egen arbejdsstyrkes intellektuelle udvikling, på innovation, på at foretage syvmileskridt; og der var en lang periode, hvor Kina blot kopierede teknologier fra andre lande; den periode er nu ophørt, og Kina er nu spydspidsen inden for rumteknologi, højhastighedstog, elektronik og inden for diverse andre områder med avanceret videnskab og teknologi.

Kina har nu tilbudt resten af verden at blive en del af dette kinesiske, økonomiske mirakel, i et »win-win-samarbejde« gennem udviklingen af initiativet for den Nye Silkevej/Bæltet-og-Vej, som et globalt udviklingsperspektiv til hele verden.

Denne idé har en sådan tiltrækningskraft, at, f.eks. alle ASEAN-landene, på ASEAN-konferencen i kølvandet på G20-mødet, grundlæggende set vedtog den kinesiske dagsorden om at gøre en ende på konflikten over det Sydkinesiske Hav og sagde, at, i fremtiden vil alle territoriale og andre konflikter blive løst gennem forhandling og dialog. Der vil blive samarbejde mht. at bekæmpe spørgsmål, der vedrører sikkerhed, såsom bekæmpelse af

terrorisme, og mht. at udvikle andre midler til hinandens gensidige udvikling. Og derfor er hele denne truende konflikt over det Sydkinesiske Hav faktisk afsluttet.

Dette er vidunderligt nyt! Og det demonstrerer, at, hvis man sætter et udviklingsperspektiv »i den andens interesse« på dagsordenen, så er der intet problem på denne planet, der ikke kan løses. Dette betyder, at vi nu, for første gang, har mulighed for virkelig at gå over til et nyt paradigme. Udviklingssektorens, USA's og Europas problemer er selvfølgelig stadig gigantiske, og der har hidtil ikke rigtig været en løsning på den kendsgerning, at banksystemet i øjeblikket er lige så truet, som det var i 2008 med Lehman Brothers' kollaps. For eksempel har Deutsche Bank nu de samme omkostninger for CDS, credit default swaps, til sikkerhedsstillelse for derivater, som Lehman Brothers havde i 2008; hvilket betyder, at spekulanter spekulerer, vædder på muligheden for, at Deutsche Bank krakker. Rentepolitikken, nulrenten, negative renter i alle centralbankerne, som har anvendt det, har nu fået en ende. Mulighederne er opbrugt; hvad vil man mere gøre, end have negative renter? Hvor banker og kunder må betale penge for at indsætte deres penge i banken, i stedet for at få renter? Hele politikken med kvantitativ lempelse har i virkeligheden skabt en skjult hyperinflation, og »helikopterpenge« er virkelig vejs ende.

Den indsats for at gennemføre Glass-Steagall, der i øjeblikket gøres i USA og Europa, må blive gennemført, og vi må mobilisere Europa og USA til simpelt hen at tilslutte sig dette perspektiv med fælles udvikling. USA må vende tilbage til Franklin D. Roosevelts reformer; Europa må vende tilbage til den politik, der, f.eks., eksisterede med Adenauer og de Gaulle; og så kan alle problemerne blive løst, for den Nye Silkevej skaber ikke alene et perspektiv for økonomisk udvikling, men har også allerede skabt et alternativt banksystem: Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), den Ny Udviklingsbank ('BRIKS-banken'), den Nye Silkevejsfond,

den Maritime Silkevejsfond, Shanghai Samarbejdsbanken og mange flere sådanne institutioner, der virkelig applikerer økonomisk politik i traditionen efter [Alexander] Hamilton, ved at have en kreditpolitik i stedet for en pengepolitik.

Dette er særdeles gode nyheder. For dette er noget, som hr. LaRouche og hans bevægelse har kæmpet for i over 40 år. Dette er præcis, hvad hr. LaRouche foreslog i 1975 med den Internationale Udviklingsbank. Det var ideen om, at IMF skulle erstattes af en international udviklingsbank, der skulle organisere en overførsel af teknologi til omkring \$400 mia. om året, for at overvinde udviklingslandenes underudvikling.

Dette blev fuldstændig vedtaget af den Alliancefri Bevægelse i 1976 på den berømte Colombo-konference i Sri Lanka. Dengang led indsatsen for at skabe en retfærdig, økonomisk verdensorden et enormt tilbageslag: Man fik en destabilisering af de ledere, der have påtaget sig denne sag som deres. For eksempel blev fr. Indira Gandhi destabiliseret; fr. Sirimavo Bandaranaike fra Sri Lanka blev fordrevet fra embedet; den pakistanske premierminister Zulfikar Ali Bhutto blev væltet og sluttelig myrdet.

LaRouche-bevægelsen fortsatte imidlertid sin kamp for dette, med ideen om at udvikle de underudviklede lande i verden; for, vi kan ikke bare leve med en sådan uretfærdighed, som vi i øjeblikket ser i Afrika. Hr. LaRouche foreslog således i 1982 det berømte Strategiske Forsvarsinitiativ, der blev vedtaget af præsident Reagan i 1983, og som var officiel amerikansk politik i omkring otte måneder. Kernen i denne politik var præcis samme idé, der lidt senere blev formuleret af hr. LaRouche som supermagternes protokol, og som grundlæggende set var ideen om at nedlægge de militære blokke, opgive NATO, opgive Warszawa-pagten, og så dernæst, gennem et program med videnskab som drivkraft, udvikle den yderligere produktivitet, bestående i at gennemføre en gigantisk teknologioverførsel til udviklingslandene, med det formål for altid at overvinde deres underudvikling.

Hold op med at behandle den Tredje Verden som stedfortræderlande for krige, og få i stedet et fælles udviklingsperspektiv. Dette var naturligvis også ideen, da vi i 1991, med Sovjetunionens kollaps, foreslog den Eurasiske Landbro/Silkevejen, der var ideen om at forbinde industri- og befolkningscentrene i Europa med dem i Asien gennem udviklingskorridorer. Dette førte vi kampagne for i 25 år, hvor vi afholdt hundreder af konferencer.

Vi var derfor ekstremt glade, da Xi Jinping i 2013, i Kasakhstan, satte den Nye Silkevej tilbage på dagsordenen. Og det er nu, efter tre år, eksploderet mht. at skabe et helt nyt paradigme for udvikling, for en reel indsats for at overvinde fattigdommen i store dele af verden.

Tag for eksempel Afrika: Afrika er i øjeblikket i en forfærdelig forfatning, hvilket er grunden til, at folk i tusindvis drukner i Middelhavet i forsøg på at nå til Europa, eller de dør af tørst i Sahara, når de forsøger at krydse ørkenen.

Den tyske udviklingsminister Gerd Müller har netop holdt en lidenskabelig tale i den tyske Forbundsdag, hvor han sagde, at det, der foregår i Afrika og andre udviklingslande, er, at de er ved at blive flået i stykker af noget, som han sammenlignede med tidlige former for kapitalisme, hvor de rige bliver rigere; hvor 10 % ejer og forbruger 90 % af alle ressourcer, og hvor 80 % af alle afrikanere ikke har adgang til elektricitet; og dette har skabt en utålelig situation. Gerd Müller krævede dernæst en Ny Marshallplan for udvikling i Afrika og andre udviklingslande. Og den rette måde at forfølge dette på er selvfølgelig en forlængelse af den Nye Silkevej ind i Afrika, ind i Mellemøsten, for at genopbygge de krigshærgede lande Afghanistan, Irak, Syrien, Libyen og Yemen, og de tilstødende områder.

Dette kan gøres med det samme, og det forudsætter blot, at vi får USA til at opgive den idé, at de må insistere på en

unipolær verden, for denne unipolære verden eksisterer ikke længere: Efter G20-topmødet kan alle i hele verden se, at »omdrejningspunkt« Asien (doktrinen Asia Pivot), som Obama forsøgte at gennemføre for at udøve amerikansk indflydelse i Sydøstasien og disse områder, ikke fungerede. ASEAN stillede sig på Kinas side. TPP-handelsaftalen, om hvilken Obama i *Washington Post* sagde, at USA »laver reglerne« for handlen, ikke Kina.

Det virkede ikke: Formændene for begge Kongressens huse, Repræsentanternes Hus og Senatet, sagde, at TPP ikke kommer på dagsordenen i år; og de to præsidentkandidater har allerede sagt, at de er imod TPP. Så den er død. Og TTIP, den tilsvarende frihandelsaftale for Europa, er ligeledes allerede erklæret død af den franske regering og den tyske økonomiminister.

Så der er i øjeblikket en ny mulighed for at bruge G20-topmødet til at fastsætte et nyt regelsæt for handel, for samarbejde, for et »win-win«-perspektiv mellem landene. Og jeg mener, at, hvis vi på kort sigt kan få USA til at gå med i dette kor af nationer for skønhed, for samarbejde, så kan verden virkelig i løbet af meget kort tid opleve et nyt paradigme. Grunden til, at jeg siger »skønhed«, er den, at gallaaftenen inden åbningen af G20-topmødet var en vidunderlig dialog mellem kulturer, meget lig det, vi forsøger at gøre med rækken af koncerter i denne weekend i anledning af 11. september; denne gallaaften begyndte med meget smukke, kinesiske folkesange; der var en smuk scene fra balletten *Svanesøen* af Tjajkovskij; og sluttelig kulminerede forestillingen med en meget smuk opførelse af dele af *Ode til Glæden*, baseret på Friedrich Schillers digt til Ludwig van Beethovens musik. Jeg mener, at det var klogt af den kinesiske regering at vælge *Ode til Glæden*, hvor teksten på et sted proklamerer, »Alle mennesker forbrødres« (»Alle Menschen werden Brüder«), som et kulturelt udtryk for denne idé om et »win-win-samarbejde« mellem alle civilisationer.

Så mit fundamentale budskab til jer er et budskab om absolut optimisme. Jeg siger ikke, at alle problemer er blevet løst. Vi har stadig eksistentielle problemer; vi har stadig faren for krig; vi har stadig faren for en finansiel nedsmeltning, muligvis i dette efterår. Men alternativet er allerede etableret af en magtfuld gruppe nationer, der tilsammen repræsenterer flertallet af menneskeheden, flere end 4 mia. mennesker.

Og vi må få USA til at opgive geopolitik; vi må få EU, der alligevel er ved at disintegrere efter Brexit, vi må få disse lande til at opgive geopolitik og mobilisere USA's og Europas befolkning til at tilslutte sig et nyt paradigme, der begynder med den idé, at menneskeheden er *forenet*, og at folk kan og bør være patrioter, men de bør også samtidig være verdensborgere. Og, som den store digter Friedrich Schiller sagde, »Der ligger ingen modsætning i at være patriot og verdensborger«.

Tiden er virkelig inde til, at vi forstår, at løsningen for menneskeheden kun kan findes på det højeste fornuftsplan, og ikke i en eller anden sideorden eller en eller anden angivelig interesse hos én nation imod en anden nation, eller gruppe af nationer.

Jeg føler mig fuldstændig overbevist om, at vi kan foretage dette spring og skabe et nyt paradigme; og alt imens I senere på dagen vil lytte til Mozarts skønne musik (*Rekviem*), til minde om dem, der døde under angrebet 11. september, mener jeg, at vi kan gengive dem liv og gøre dem udødelige ved at sige, at vi højtideligt vil forpligte os til at bringe USA ind i dette nye paradigme, og så vil deres liv have bidraget til noget udødeligt, og de vil forblive i vort minde for altid.

Globalisering forårsager krige og flygtninge, siger tysk udviklingsminister

8. september 2016 – I debatten i den tyske Forbundsrag om budgettet for finansåret 2017, fordømte udviklingsminister Gerd Müller i går »tidlige kapitalistiske strukturer, skabt af en globalisering uden grænser og værdier«, der har skabt en »situation, hvor 10 % af verdens befolkning ejer 90 % af værdierne, og hvor 20 % opbruger 80 % af råvarer og ressourcer. Denne saks kan ikke fortsætte med at gabe mere og mere. Det er nemlig grundlaget for konflikter, spændinger og krige og er årsagen til, at millioner af mennesker bliver flygtninge«. Udviklingspolitik er fredspolitik, understregede Müller.

De udfordringer, som udviklingssektoren står overfor, er enorme, sagde Müller: Alene i Afrika vil 2 mia. nye spædbørn blive født mellem i dag og året 2050, der behøves lærere og jobs til dem, og 80 % af afrikanere har i dag stadig ikke adgang til elektricitet. Det globale, økonomiske system må ændres; folk, der lever i disse lande, regner med det. Verdenshandelsorganisationen (WTO) må transformeres fra at være en frihandelsorganisation og til at blive en fair trade-organisation, sagde Müller og advarede atter om, at det haster med at bringe nødhjælp til flygtninge i Afrika og Mellemøsten, og at en »Marshallplan for Afrika og MENA [Mellemøsten/Nordafrika]« er nødvendig.

Uddannelse til flygtningebørnene er afgørende; derfor bevilger Tyskland midler til for tiden 6000 lærere, der skal arbejde i flygtningelejre, men der er meget, der skal gøres; FN's

flygtningehjælp må opgraderes, og der er behov for en reform af FN-institutioner, inklusive FN's Sikkerhedsråd.

Foto: Gerd Müller i Forbundsdagen i går.

Det Britiske Imperium kollapser i takt med, at det nye paradigme vokser frem

8. september 2016 (Leder) – Det Britiske Imperium har, ligesom alle tidligere imperier, opretholdt sin evne til at plyndre og dræbe i hele verden gennem »del og hersk«-operationer, der satte potentielle venner og partnere op imod hinanden ved hjælp af religiøse, etniske, nationale eller andre geopolitiske brudlinjer. Denne politik for evindelige krige kan ikke med held imødegås på en én-til-én basis. Den eneste vej til fred og udvikling er et nyt globalt paradigme, som demonstrerer overfor alle og enhver, at det, at blive manipuleret ind i en konflikt, er en sikker metode til selvdestruktion, alt imens det, at finde og gennemføre politikker, er i ens egen, de »andres« og den menneskelige race som helheds fælles interesse.

Dette er præcist, hvad der nu finder sted i et utroligt hurtigt tempo i hele verden, i takt med at vi ser, at selve tiden bogstaveligt talt går hurtigere. Vladimir Putin og Xi Jinping har intervenseret i næsten hver eneste imperialistiske krise, med »win-win«-politikken for store infrastrukturprojekter til erstatning for imperialistiske krige. De tre på hinanden følgende konferencer i Asien i den

seneste uge – Vladivostok Østlige Økonomisk Forum om fælles udvikling af det russiske Fjernøsten; G20-topmødet i Kina; og ASEAN og Østasiatisk topmøde i Laos – har indført et nyt paradigme, centreret om selve begrebet kreativitet, sådan som Lyndon LaRouche længe har insisteret på (Xi Jinping har valgt at kalde det »innovation«), for at erstatte det knækkede og destruktive Britiske Imperium med et fællesskab af nationer, dedikeret til menneskehedens fælles mål.

I løbet af de seneste uger har vi set den imperialistiske kontrol over Tyrkiet blive brudt, da Tyrkiet oplevede at se sig selv truet af kaos og ødelæggelse og vendte sig mod Rusland, der nu arbejder sammen med Tyrkiet om at bygge atomkraftværker, gasledninger og universiteter, og selvfølgelig tager skridt til at knuse terroristsvøben i Syrien.

I Asien har vi set den imperialistiske kontrol over Filippinerne blive brudt af en ny regering, som modigt har identificeret den kendsgerning, at fred og udvikling med Kina er den eneste fornuftige fremtid, fremfor Obamas økonomiske udplyndring af landets ressourcer og udnyttelse af billig arbejdskraft, mens landet bruges som base for militær konfrontation med Kina.

Selv i Europa og USA er potentialet for et dramatisk skift i retning af fornuft i sigte. Den tyske udviklingsminister Gerd Müller undsagde i går de »primitive kapitalistiske strukturer, der er skabt gennem en globalisering uden begrænsning og værdier«, og som har skabt »en situation, hvor 10 procent af verdens befolkning ejer 90 procent af værdierne, og 20 procent opbruger 80 procent af råvarerne og ressourcerne. Det kan ikke fortsætte med, at denne saks gaber mere og mere. Det er nemlig grundlaget for konflikter, spændinger og krige, og er årsag til, at millioner af mennesker bliver flygtninge«. Udviklingspolitik er fredspolitik, understregede Müller.

Og talskvinde for det russiske udenrigsministerium Maria

Zakharova meddelte onsdag, at Bibi Netanyahu og Abu Abbas i princippet havde aftalt at mødes i Moskva. »I respons til appellerne fra palæstinenserne og israelerne, bekræftede vi vores beredvillighed til at arrangere et møde i Moskva. Vi er overbevist om, at der er behov for at genoptage forhandlingerne.« Ingen dato er blevet fastsat. Alt imens sagde et typisk vestligt orakel, prof. Elena McLean, at »sandsynligheden for succesfulde drøftelser er ikkeeksisterende«, da angiveligt »intet fundamentalt har ændret sig« mellem Israel og palæstinenserne. Men den »fundamentale ændring« er faktisk sket i verden som helhed og har brudt de imperialistiske kontrolmekanismer, hvilket netop er grunden til, at der er en chance for en reel løsning på selv denne betændte krise.

Og i dag ser vi dramatiske, om end forsigtige, skridt til at inddrage selv de mest dødbringende af det Britiske Imperiums dræber-satrapper – Saudi-Arabien og Israel. Efter at Putin mødtes med prins Mohammed bin Salman (saudisk forsvarsminister og anden vicepremierminister) i Kina sidste søndag, underskrev de to nationers energiministre en historisk aftale om at samarbejde om udvikling og markedsføring af olie, mens Rusland har tilbudt at bygge 16 atomkraftværker i kongeriget. Xi Jinping har også tilbudt saudierne en central placering i forhold til Silkevejen – men at føre krig mod naboerne Yemen og potentielt Iran, mens man sponsorerer terrorisme i hele verden, vil ikke kunne sameksistere med et reelt udviklingsprogram for landet, med russisk og kinesisk hjælp.

I USA er Kongressen trådt sammen, med en underdønning af en folkestemning for en genindførelse af Glass-Steagall, for at afslutte Wall-Streets kasino-økonomis ødelæggelser og genoprette produktive investeringer – en folkestemning, der tvang Glass-Steagall til at blive optaget på begge partiers valgplatforme. De Glass-Steagall-lovforslag, der er fremsat i begge Kongressens huse, kan og må blive tvunget til at komme til afstemning og omgående blive vedtaget.

Få hele historien om Glass-Steagall

Vil Obama nedlægge veto imod Glass-Steagall? Lige så sikkert, som han har skabt den ene krig efter den anden, myrdet utallige uskyldige og støttet terrorister for at nå sine mål med »regimeskift«. Det er derfor, Obama må fjernes nu – og ikke efter en vanvittig valgproces mellem to værktøjer for Wall Street. Der er ingen tid at spille, men al mulig grund til at være optimistisk, eftersom »forandring« er blevet det nye normale.

Foto: Solnedgang over London. [foto: ytulauratambien CC-SA]

POLITISK ORIENTERING den 8. september 2016: Hvad danske medier ikke siger om G20-topmødet i Kina

Med formand Tom Gillesberg

Video: Kan ses på: <https://www.youtube.com/watch?v=YpTh6MNYlas>

Lyd:

Obama er i gulvet, men ikke dømt ude: Forøg presset

7. september 2016 (Leder) – De amerikanske mainstreammedier, med *New York Times* i spidsen, er blevet tvunget til at erkende, hvad verdensledere på denne uges topmøder i Asien allerede ved: USA's præsident Barack Obama var sat udenfor i Hangzhou og Laos, med betydningsfulde nationer fra Eurasien og andre dele af verden, der lægger sig på linje med det Nye Paradigme, som tydeligst repræsenteres af Kinas program for eurasisk udvikling, 'Ét bælte, én vej'.

Onsdag mødtes statslederne fra de 10 ASEAN-lande med kinesiske ledere til det 25. ASEAN-Kina jubilæums-topmøde. Mødet var intet mindre end en total afvisning af Obamaregeringens forsøg på at udnytte den ulovlige afgørelse fra den Permanente Voldgiftsret i Haag om det Sydkinesiske Hav og drive en kile ind mellem Kina og dets naboer. ASEAN-lederne tilsluttede sig Kina og aflagde løfte om at udvikle reglerne for operationer for det Sydkinesiske Hav, og for fremme af programmerne for den Nye Silkevej og den Maritime Silkevej, der allerede har beriget utallige borgeres liv i området. Selv *Forbes* måtte indrømme, at Kinas investeringer i områdets infrastruktur har overtrumpet alle Obamaregeringens bravader.

Mellem friktionerne med de kinesiske myndigheder, der var vært for G20-topmødet i Hangzhou, og Obamas skænderi med den filippinske præsident Duterte over Obamas selvretfærdige planer om at presse den filippinske leder til at opgive at slå hårdt ned på narkohandlere og terrorister, har Obamas præsidentskabs endegyldigt sidste besøg i Stillehavsområdet sandeligt vist sig at være en absolut katastrofe.

På samme måde indikerer rapporter fra Mellemøsten, at den syriske regering med støtte fra Rusland og Iran har genoprettet belejringen af det sydøstlige Aleppo og afskåret

oprørsstyrker fra verden udenfor. Den totale genindtagelse af Aleppo vil fundamentalt ændre kursen i den fem år lange krig og vil tvinge Obama til endnu engang at vende sig mod den russiske præsident Putin for at finde en udvej af den diplomatiske/militære fiasko.

Obama er tydeligvis slået i gulvet. Men han er endnu ikke dømt ude, og Lyndon LaRouche advarede i dag om, at Obama må holdes under uophørligt pres for at forhindre yderligere handlinger, såsom destabiliseringen af Brasilien, der var en pil, som sigtede på BRIKS' hjerte.

Obama står over for endnu et umiddelbart forestående nederlag, der vil give resonans hele vejen til Riyadh og London. Formand for Repræsentanternes Hus Paul Ryan meddelte onsdag, under enormt, tværpolitisk pres, at JASTA-lovforslaget vil komme til afstemning fredag.

Loven om retsforfølgelse af sponsorerne af terrorisme (JASTA) vil gøre det muligt for ofre og pårørende, der mistede familiemedlemmer i terrorangrebene 11. september (2001), at retsforfølge det saudiske monarki. Som *Daily Telegraph* har rapporteret i sommerens løb, så vil, hvis JASTA vedtages, det britiske monarki også kunne retsforfølges for 11. september og andre handlinger, hvor briterne har beskyttet og sponsoreret international terrorisme. Præsident Obama har svoret at nedlægge veto imod JASTA, hvis det når frem til hans skrivebord – og det kunne meget vel ske på 15-års dagen for 11. september, hvor alles øjne er rettet mod New York City, hvor der vil blive en weekend med historiske mindebegivenheder, centreret omkring Schiller Instituttets kors deltagelse i fire mindekoncerter i New York og New Jersey, til ære for dem, der døde i angrebene 11. september og under de redningsaktioner, der fulgte.

Efter CDU's slående nederlag i kansler Angela Merkels egen hjemstat i Tyskland, (Mecklenburg-Vorpommern), hænger Merkel-regeringen også ude i tovene. Det er afgørende, at der

vedtages en stor ændring i økonomisk politik i Tyskland, og det kan kun ske i en post-Merkel, post-Schäuble situation. Krisen i Deutsche Bank bliver mere og mere åbenbar, med paralleller, der fremkommer i Thestreet.com og andre finansielle udgivelser, mellem Deutsche Bank og Lehman Brothers på tærsklen til bankerotten.

Vi er kommet til et virkeligt historisk øjeblik. Ledere, der repræsenterer et flertal af verdens befolkning samles omkring et nyt, fremtidsorienteret paradigme med samarbejde, og rækken af topmøder, der startede i Vladivostok og fortsatte i Hangzhou og Laos har fremmet denne sag over al forventning.

Foto: Den filippinske præsident Rodrigo Roa Duterte tager erhvervsledere i hånden, under ASEAN Erhvervs- og Investerings-topmøde i Vientiane, Laos, den 6. september. [foto: KING RODRIGUEZ/PPD]

G20's symfoni for en Ny Verden: Obama er dissonansen

6. september 2016 (Leder) – Med Barack Obama som vært ville en international begivenhed aldrig blive åbnet med Beethovens 9. symfoni og Schillers »Ode til Glæden«, som G20-topmødet gjorde det under Kinas værtskab.

Obama ville heller ikke tilslutte sig de andre lederes glæde ved at udvikle nye korridorer med højteknologisk udvikling og transport i hele verden, ved at løfte hundreder af millioner op af fattigdom, og ved at søge nye gennembrud i udforskning af rummet og fusionsteknologi.

Efterstræbelsen af sådanne fremtidige, menneskelige fremskridt, og glæden ved et genialt værk som Beethovens korsymfoni, udspringer af den samme, menneskelige impuls.

Dette G20-møde, med dets kinesiske værtsskab, havde frem for alt succes med at etablere et nyt paradigme for lederskab – med skabelsen af partnerskaber for økonomisk vækst, investeringer og produktivitet mellem nationerne. Dette blev taknemmeligt modtaget af nationerne, lige fra Japan til Tyrkiet, til Indien og til ASEAN 10, som angiveligt skulle være USA's allierede.

Ideerne om udviklingen af den »Nye Silkevej« og »Verdenslandbroen«, der første gang blev fremlagt af Lyndon og Helga LaRouche for næsten 30 år siden, er siden blevet det udtrykkelige ønske hos det globale samfund af nationer. Og med disse ideer, tillige også videnskabelige og teknologiske gennembrud som drivkraft for fornyet vækst og produktivitet.

Med verdens økonomiske vækst trukket ned af stagnationen i USA-EU siden banksektorens sammenbrud i 2008, og med disse ledere, der så skarpt erkender truslen om et nyt Wall Street-krak på nuværende tidspunkt, er dette nye paradigme absolut nødvendigt. Det må og skal selvfølgelig have følgeskab af USA.

Men Obama drog til G20 for at sjakke om et erklæret våben mod Kina, den såkaldte »handelsaftale« kendt som Trans-Pacific Partnerskab (TPP) – et våben, som han ikke engang har, eftersom begge Kongressens huse nægter at tage det op, og begge valgpartier og den amerikanske offentlighed afviser det som værende blot mere beskæftigelses-dræbende gift.

En af de nye, lovende kreditinstitutioner for dette nye paradigme – den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank – er vokset til 70 medlemslande, på trods af Obamas meningsløse offentlige og private forsøg på at ødelægge det.

Han isolerede USA fra de asiatiske nationer, faldt i et

potentielt større slagsmål med Filippinerne og forlanger, at amerikanerne skal støtte et angreb på deres egen levestandard, fordi det svækker Kina.

Obama har fortsat den »endeløse krig«, som Cheney og Bush startede med afsæt i angrebene den 11. september, og har tilføjet sine egne krigsprovokationer imod Rusland og Kina. Han afviser det udtrykkelige ønske hos de fleste af verdens nationer om fred og økonomisk udvikling.

Dette kan ikke tolereres her på 15-årsdagen for disse angreb. De bør højtideligt mindes med dyb og eftertænksom musik i et nyt paradigmes tjeneste. Og Amerika har brug for et nyt præsidentskab.

Præsident Xi Jinping præsenterer 'Hangzhou Konsensus' for den internationale presse

5. september 2016 – I sin tale ved en pressekonference ved afslutningen af det spændende G20-topmøde i Hangzhou, fremlagde præsident Xi, hvad han kaldte for »Hangzhou Konsensus«, gennem hvilken Kina rent faktisk har ændret G20's politiske kurs fra at være en »talk shop« for krise-respons, og til at være et redskab, der kan skabe en »ny vej for økonomisk udvikling« for verden, baseret på en promovring af videnskabelig og teknologisk innovation. En G20-Arbejdsplan for Innovativ Vækst blev enstemmigt vedtaget af de 20

nationer.

»Alle er blevet enige om behovet for et fredeligt og stabilt miljø«, sagde Xi. Parterne aftalte også en større koordinering af området for budget-, penge- og strukturreform. »Vi kan ikke længere alene forlade os på en budget- og pengepolitik« til håndtering af krisen. »Vi forudser en fremgangsmåde, der dækker alle dimensioner, alle lag og er vidtrækkende, med innovation, der drives frem af videnskabelig og teknologisk innovation, men som går videre end det, med at dække udviklingsfilosofi, de institutionelle mekanismer og forretningsmodellerne således, at fordelene ved innovation kan være fælles for alle«, sagde Xi.

»Med fokus på strukturreform skitserede vi prioritetsområderne, de ledende principper og en række indikatorer for fundamentalt at fjerne flaskehalsene for økonomisk vækst«, sagde Xi. »Med hensyn til en ny industriel revolution aftalte vi kraftigt at udvikle avanceret og sofistikeret varem fremstilling som spydhoved for den fjerde, industrielle revolution. Vi vil tilskynde til en intensiv brug af internet-teknologier i hele økonomien og samfundet, for at hilse en ny æra med forbindelse mellem ting og mennesker velkommen. Denne arbejdsplan, der indeholder vores fælles vision, handleplan og institutionelle sikkerhedsforanstaltninger, vil åbne op for en ny væksthorisont«, sagde Xi.

Han sagde desuden, »vi har besluttet at forbedre den globale, økonomiske og finansielle styrelse for at styrke verdensøkonomiens modstandskraft«. Han bemærkede ligeledes, at de nye SDR'er ('Special Drawing Rights') vil blive udstedt i RMB (renminbi), som »vil bidrage til verdensøkonomien«. »En fælles test-runde for globale og regionale, finansielle sikkerhedsnet vil blive koordineret for at opbygge et stærkt bolværk imod kriser«, sagde Xi. Han sagde også, at der var generel enighed om at slå ned på skatteunddragelse og styrke kontrollen af beskatningsprocessen, så vel som at gå i gang

med en international indsats for at håndtere korrupsion. Dette ville, bemærkede han, omfatte samarbejde om ikke at muliggøre beskyttede steder for korrupte embedsmænd og skattesnydere.

G20 vil også satse på en genoplivning af handel og investering og vil arbejde for at »støtte det multilaterale handelsregime«. »Dette er en milepæl i G20 hen imod en langsigtet styrelse«, sagde han. Tre nyskabelser har fundet sted i G20 i Hangzhou, sagde Xi. For det første har udvikling fået en fremtrædende plads i dette makroøkonomiske regi; for det andet har G20 vedtaget en reel handleplan; og for det tredje er det første gang, gruppen har udtrykt sin direkte støtte til industrialisering i Afrika og de mindre udviklede lande. »G20 må spille sin rolle bedre mht. at styrke samarbejde«, sagde Xi. »Og gruppen vil blive transformeret fra sin tidligere fokusering på kortsigtede politikker til afbalancerede kort-, mellem- og langsigtede politikker. Alle har aftalt, at denne transformation vil berøre alle medlemmerne, og de vil fortsætte med at støtte det nye fokus.«

Sluttelig takkede han de andre lande, gæstelandene fra udviklingssektoren, de internationale institutioner, B20 og T20 for deres indsats for at gøre dette topmøde til en stor succes. Og han takkede medierne for at dække begivenheden.

<https://www.youtube.com/watch?v=LJ8YZ3eRc5k>

Kinas hensigt med G20 en succes

5. september 2016 – Kinas hensigt med G20-topmødet den 4. – 5. september er blevet klart tilkendegivet i de seneste måneder – at forene verden bag fundamentale principper, med en

erkendelse af den eksisterende, globale, økonomiske og finansielle, voksende dysfunktion og institutionernes ditto, og skabe et nyt paradigme, baseret på innovation, med en ny, finansiell arkitektur, der kan kanalisere kredit til vækst og udvikling i alle dele af verden.

Denne plan er blevet opnået, på trods af vilde løgne og misrepræsentation i Vesten, og især af en ydmyget og isoleret Barack Obama.

De institutioner, der repræsenterer næsten hele verden uden for Europa og USA, er gået i forening bag denne vision, en vision, der er i overensstemmelse, og næsten identisk, med den vision, som Lyndon og Helga LaRouche har fremlagt hen i løbet af det forgangne, halve århundrede. Både BRIKS – der direkte og indirekte repræsenterer de fleste af de asiatiske nationer i Asien, Afrika og Latinamerika – og G77, der nu repræsenterer 134 udviklingslande, udstedte officielle erklæringer, der fuldt ud støttede og identificerede sig med denne fremvoksende revolution i verdenshistorien.

I kombination med det ligeledes historiske Østlige Økonomisk Forum i Vladivostok den 2. – 3. september, samt ASEAN-topmødet og Østasiatiske Topmøde, der skal afholdes i Laos hen over de næste tre dage, karakteriserer disse begivenheder et nyt momentum i menneskehedens historie, der går i retning af at gøre en ende på geopolitik – dvs., det Britiske Imperiums opdeling af verden i indbyrdes krigsførende nationer, religioner, racer og etniske tilhørsforhold – og i stedet skabe et nyt system, baseret på menneskehedens fælles interesser.

I sin pressekonference i dag ved afslutningen af G20 sagde præsident Xi Jinping: »Vi kan ikke længere alene forlade os på en budget- og pengepolitik« til håndtering af krisen. »Vi forudser en fremgangsmåde, der dækker alle dimensioner, alle lag og er vidtrækkende, med innovation, der drives frem af videnskabelig og teknologisk innovation, men som går videre

end det, med at dække udviklingsfilosofi, de institutionelle mekanismer og forretningsmodellerne således, at fordelene ved innovation kan være fælles for alle«, sagde Xi.

Krigsmageren Obama vrøvlede om menneskerettigheder, klimaforandring og den komatøse TPP-frihandelsaftale selv, mens den vestlige verden synker ned i permanent krig, økonomisk disintegration og social degeneration. Men resten af verden blev opløftet af G20-mødets vision om menneskehedens kreativitet som en basis for at skabe en verden af fremskridt for alle – inklusive USA og Europa, ifald de ophører med deres mislykkede, imperiale tankegang.

Xi sagde, at G20 nu ser sig selv som et redskab, der kan skabe en »ny vej for økonomisk udvikling« for verden, baseret på promovering af videnskabelig og teknologisk innovation.

Lederne af BRIKS-nationerne, der vil afholde deres årlige topmøde i Indien i oktober, mødtes som forberedelse hertil på sidelinjerne af G20. Deres kommune erklærede: »I bevidsthed om udfordringerne med global vækst ... understregede lederne vigtigheden af, at der etableres en retfærdig og ligeværdig, international orden, baseret på international lov. Lederne lykønskede og støttede det kinesiske præsidentskab for G20-topmødet 2016 og udtrykte deres fulde tillid til et succesrigt resultat af topmødet i Hangzhou. De værdsætter det kinesiske præsidentskabs understregning af en dagsorden for udvikling. De tilskynder G20-medlemmer til at styrke makroøkonomisk samarbejde, fremme innovation og robust og bæredygtig handel og vedvarende investeringsvækst. De understregede vigtigheden af at nære og pleje en innovativ, styrket, indbyrdes forbundet og inkluderende verdensøkonomi, der kan introducere en ny æra med global vækst og vedvarende udvikling. De gav udtryk for en forventning om, at G20, med topmødet i Hangzhou, vil stå ud på en ny færd for en stærk, vedvarende, afbalanceret og inkluderende, økonomisk vækst.«

På lignende måde var G77, i år med Thailands premierminister

Prayut Chan-ocha som formand, inviteret med til G20, hvor han sagde, at den korrekte dagsorden for udviklingslandene var præcis den, som Xi Jinping fremlagde på G20 – innovation, udvikling og en inkluderende dagsorden. Han tilføjede, at »Thailand er parat til at tjene som en bro, der forbinder Gruppen af 20's industrialiserede stor-økonomier og Gruppen af 77's udviklingsøkonomier«.

Dagsordenen for et nyt paradigme er nu på plads. Det døende Britiske Imperium og dets satrapper vil gøre alt, hvad der står i deres svindende magt, for at knuse det. Borgerne i de vestlige nationer har imidlertid nu en model og en struktur i sigte, med hvilken deres nationers historiske roller mht. opbygning af nationer kan genrejses, og med hvilken en virkelig, global renæssance kan skabes. Det er vores opgave.

RADIO SCHILLER den 5. september 2016: G20-topmødet: Kina sætter dagsordenen

Med formand Tom Gillesberg: